

சிவாகமங்கள் கறும் சிவாலய தரிசனமும் சிவ விரதங்களும்

ஆக்கம்
பிரம்மூர்த்தி சபத்மநாபன்

**சிவாகமங்கள் கறும்
சிவாலய தரிசனமும் சிவ விரதங்களும்**

இடுக்காம்
விராம்மஹி ச. பத்மநாபன்
விரிவுறையாளர், சம்ஸ்கிருத துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

நூல் :- சிவாகமங்கள் கூறும்
சிவாலய தரிசனமும் சிவ விரதங்களும்
ஆசிரியர் :- பிரம்மஸ்ரீ ச.பத்மநாபன்
வெளியீடு :- 2015
ISBN No. :- 978-955-0877-39-3

சிவாகமங்கள் கூறும் சிவாலய தரிசனமும் சிவவிரதங்களும்

அறிமுகம்

சிவபெருமான் உலகின் கார்த்தா ஆவார். சிவபெருமானால் ஆன்மாக்கள் வழிபட்டுயியும் வண்ணம் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூல்களாக வேதங்களும் சிவாகமங்களும் விளங்குகின்றன. வேதங்கள் பொதுநூல்கள் என்றும், சிவாகமங்கள் சிறப்பு நூல் என்றும் திருமூலரின் திருமந்திரத்தினாடாகப் போற்றப்படுகின்றன.

சைவத்திருக்கோவில்களின் அமைப்பு முறையானது சிவாகமமறபு சார்ந்தது. சிவாகம மரபின்படி அமையப்பெற்ற சிவாலயங்களில் சிவாச்சார்யார்கள், சிவனடியார்கள் ஆகியோர் சிவாகமங்கள் கூறும் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி சிவகதியடைவதற்கு ஏதுவாக வழிசமைக்கும் சிறப்புக்களையும் வழிமுறைகளையும் சிவாகமங்கள் மற்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதன் வழி சிவவழிபாடு என்பது சிவாகம மரபுசார்ந்த நெறிமுறைக்குட்பட்டதும், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயப்பதாகவும் விதிப்படி பின்பற்றத்தக்க தன்மையுடையதாகவும் விளங்குகின்றது.

சைவசமயம் நெறிமுறை சார்ந்தது. கர்மமார்க்கம், ஞானமார்க்கம் எனும் இரண்டும் வகுத்துக்கூறுகின்றன. இவற்றிற்குரிய தன்மைகளை சரியை, கிரியை எனும் மார்க்கங்களும், யோகம், ஞானம் எனும் மார்க்கங்களும் முறையே எடுத்துக்கூறுகின்றன. கர்மமார்க்கம் என்பது செயல்வழி என்றும், ஞானமார்க்கம் என்பது அறிவுவழி என்றும் கூறப்படும். செயல்வழி என்பது அறிவுகுறைந்த வர்களுக்கு இறைவழிபாடு எனும் எனிதான் உபாயத்தை எடுத்துக் கூறி அவர்களை பிறவிக்கடலிலிருந்து உய்விப்பதாகின்றது. அறிவு வழி என்பது சைவசித்தாந்தம் எனும் மெய்யறிவை உணர்த்தந்துகின்றது.

கர்மமார்க்கம் எனப்படும் செயல்வழி பரம்பரை பரம்பரையாக பாரம்பரியமாக வாழ்க்கையில் பேணப்படுட்டு வரும் மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குவது. இவ்வாறு பரம்பரையாக வரும் மரபினையே ஆகமம் என்று கூறுவார். கர்மத்தினாடாக ஞானத்தை எடுத்துக்கூறும் நால்கள் ஆகமங்கள் எனப்படுகின்றன. ஆகமம் எனினும் மரபு எனினும் ஒருபொருள் கட்டுவனவேயாம். சைவசமயம் சார்ந்த மக்கள் வாழ்க்கையில் வகுத்துக் கொண்டு வரும் மரபு தனிமனிதனது முறைமையைன்று. ஆகமங்கள் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டன. சைவத்துடன் தொடர்பு கொண்டதனால் இவை சிவாகமங்கள் எனப்படுகின்றன.

சிவாகமங்கள்

சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீபதம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்கமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், ஆகனேயம். வீரம், ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகபிம்பம், புரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் எனும் இருபத்தெட்டாகும். இவை மூலசிவாகமங்கள் ஆகும். இச்சிவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியானது ஈசானம், தந்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் எனும் ஜந்து முகங்களினின்றும் தோற்றும் பெற்றவை. இச்சிவாகமங்கள் சிவ, ருத்ரகணங்களுக்கு உபதேசிக்கப் பெற்றமையினால் சிவபேதம், ருத்ரபேதம் என உபதேச மரபில் இவ்வுலகை வந்தடைந்த சிறப்புடையன. இச்சிவாகமங்களின் தோற்றுவாய்கள் பற்றி சிவாகமங்களின் முதலாவது படலமாகிய தந்திராவதாரபடலங்கள் கூட்டுறிந்தின்றன. உபதேசச் சிறப்பு, தனித்துவம், மேன்மை எனும் பல்வேறு வியங்களையும் தந்திராவதார படலங்கள் கூறும் அதேவேளை ஒவ்வொராகமங்களுக்குமுரிய உபாகங்களினையும் கூறினிற்கின்றன. உபாகமங்கள் என்னிக் கையில் இருநூற்றேழாகும்.

சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியை, கிரியை, யோகம்,

ஞானம், வித்யா பாதங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவையே சைவ நாற்பாதங்கள் எனப்போசப்படுவன். இவை இறைவனை அடைவதற்குரிய வழிமுறைகளை எடுத்துக் கூறுவன். இதன்வழி சரியை - தாஸ மார்க்கத்தையும், அதனுடாக சாலோக முக்தியையும், கிரியை - சந்புத்திர மார்க்கத்தையும், அதனுடாக சாமீப முக்தியையும், யோகம் - சஹ்ரமார்க்கத்தையும் - சாருப முக்தியையும், ஞானம் - சன்மார்க்கத்தையும், சாயுச்சிய முக்தி யையும் அளிக்கவல்லன. இதன் விரிவுகளின் சிறப்புக்களையே சிவாகமங்களின் சாரமாக அமைந்த சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் விரிவுபடக் கூறிந்திருகின்றன.

“யாம் இச்சரீரத்தைப் பெற்றது இறைவனை வழிபட்டு முக்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்பது வாழ்வின் இலட்சியத்தைக் கூறும் நாவலரின் வாக்கு. இதன்படி நாம் இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய இடங்களாக கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோவில்

சிவாகம முறைப்படி விதிமுறையாக இறைவன் என்றென்றும் அருள்கூர்க்கும் வண்ணம் எழுந்தருளச்செய்யும் எல்தானங்களே கோயில்கள். சைவத்திருக்கோயில் அமைப்பானது சிவாகம மரபு சார்ந்தது. இத்திருக்கோயில் இறைவனின் உறைவிடம் எனப் பொருள்படும். இதற்கு தேவகிருகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம், தேவஸ்தானம். தேவவேஸ்மம், சைத்தியம், கேஷத்திரம் என்பல பெயர்களுண்டு. வழிபடும் இடம் எனும் பொருள்தரும் அர்ச்சாகிருஹம் எனும் பெயரும் உண்டு.

இத்தகைய கோவில்கள் அமையவேண்டிய தன்மைகள் ஒழுங்குமுறைகள் என்பனவற்றை சிவாகமங்களே கட்டி நிற்கின்றன. அதன்படி சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோவில் அமைப்பு விதிகள் மிகப்பரந்தவை, நுண்ணியவை, மிகவும் நட்பமானதும், அறிவு

பூர்வமானதுமான அளவிட்டு முறைகளால் கூட்டப்படுவை. இத்தகைய சிவாகம விதிப்படியாக அமையும் சிவாலயத்திலே இறைவன் குரியசந்திரர்கள் உள்ளவரை அருள்பாலித்த வண்ணம் இருக்கின்றார்கள் என்பது மரபு.

திருக்கோவில் அமைப்பு

சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோவிலின் அமைப்பானது கருவறையை மையமாகக் கொண்டது. கருவறையின் உள்ளிளங்கும் இறைவன் சிவலிங்க வடிவம் தாங்கிய சிவபெருமானேயாவார். கருவறை பிராஸாதம் எனப்படும் விமானத்தோடு கூடியதாக விளங்கி பிராகாரங்களாலும், மண்டபங்களாலும், பரிவாரங்களாலும் சூழ்ந்து விளங்கும் தனித்துவமுடையது.

சிவாலயங்கள் அமைக்கத்தக்க இடங்களை விளக்க முற்படும் சிவாகமங்கள் கிராம நகரங்களின் அமைவிடத்தில் திருக்கோவில்கள் பற்றியே வர்ணிக்கின்றன. அவ்வாறாக அமையும் திருக்கோயிலானது மக்கள் வாழ்விடத்தைப் புறந்தள்ளது பல்வேறுபட்ட சமூக அமைப்புக்களின் மத்தியில் திருக்கோவிலை மையமாகக்கொண்ட நகரம் போல் விளங்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில் திருக்கோவிலுக்கான தனித்துவம் காணப்படுமோ கிராமம், நகரம், பட்டினம். வீடுகள், வீதிகள் எனும் அமைப்புக்களிலிருந்து திருக்கோவில் அமைவைப்பிரித்தெடுக்க முடியாத தன்மைகள் என்பன கிராம விந்வாஸ விதிகள் மூலம் சிவாகமங்களில் கூட்டப்படுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

திருக்கோவில் என்பது சால்திரங்களில் கூறப்பட்டவாறு கலையம்சங்கள் பல ஒன்றினைந்து பிரிக்கமுடியாத அளவு ஒன்றுபட்டு விளங்கும் சிறப்புடையதாகின்றது.

சிவாகமங்கள் புதிதாக மக்கள் வாழ்விடங்களினின்று வேறு படாததாக அமையும் சிவாலயத்தில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்தல் வரையான அடிப்படையான விதிமுறை களை கர்ணாதி

பிரதிஷ்டாந்தம் வரையான கிரியை ஒழுங்குமுறைகள் விதிப் படியாகக் கூறிற்கின்றன. இவ்வாறாக அமைந்த திருக்கோவில் களிலேயே நித்தியம், நெமித்தியம், காமியம் ஆகிய கிரியைகள் ஆற்றவல்லன. அதன்படி மக்கள் சென்று இறைவனை வழி படுவதற்கும் ஏற்படுத்தயதாகவும் அந்திருக்கோவில் அமையப்பெறும்.

திருக்கோவில் ஜந்து பிராகாரங்களுடனும், பரிவாராலயங்களுடனும் மண்பாங்களுடனும் கோபுரங்களுடனும் விளங்கும் சிறப்புடையது. திருக்கோயிலின் முக்கியமான அடித்தளமான ஸ்தானம் கருவறை எனப்படும் மூலஸ்தானம் ஆகும். விமானத்தோடு கூடிய மூலஸ்தானம் சரீர சரீசம்பந்தம் போன்று மனித உடலுடன் சம்பந்தப்படும் தத்துவார்த்தத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. அதேபோன்று பஞ்சபிராகாரங்களும், திருக்கோவிலின் அமைப்பும் மனித உடலின் அமைப்போடு இணைப்பியாத தொடர்புடையன என்பதனை தத்துவார்த்தப் பொருட்கள் விளக்குகின்றன.

திருக்கோவிலின் சிறப்பு

திருக்கோவிலின் சிறப்பினை பேராசிரியர் கா.கைலாசநாதக் குருக்கள் விளக்குகின்றன!

“அகண்ட வஸ்துவாக எங்கணும் வியாபித்து நிற்கும் பரம்பொருளாகிய இறைவனுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் எல்லை கோடிவரையறுத்துச் சுவர்களை நிறுவிக் குறுகிய பரப்பினதாகக் கோவில் கற்பித்து அதையே அவன் உறைவிடமாகக் கொள்ளுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்? கோவில் அமையுமாற்றை அறிஞர்கள் பலவகைப்பட்ட மக்களது பல்வேறு நிலைகளுக்கேற்பத் தனித்தனி விளக்கங்கள் கூறியுள்ளார்கள். இவற்று ளொன்று பின்வருமாறு: பகவினுடைய உடம்பொங்களும் பரந்தோடும் குருதி பக்குவமடைந்து பாலாகப் பரிணமிக்கும் பொழுது அதை வெளியேற்ற மூலைகள் அமைந்து விளங்குவதைப் போல் உலகெங்களும் பரந்து விளங்கும் பரமன் ஆன்மசேந்றங் கருதிக் கருணை மேல்டினால் உருவந்தாங்கி

எழுந்தருளி இருக்கும் இடம் கோவில். நாட்டின் முக்கியமான அம்சமாகக் கோவில் விளங்குவதை மனதிற்கொண்டே “கோவிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்”என்ற முதுரையை ஆன்றோர் வழங்கினார்.

எனத்தெளிவுபடுத்துகின்றார். இதேபோன்று கருவறையின் கலையம்சங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமானவை அவ்விதமே மண்டபங்களும் கோபுரங்களும் கலையம்சங்கள் பலவற்றைத் தன்னுட்கொண்டவையாம்.

கருவறை பஞ்சர்சோவெட்டங்களைக் கொண்டு விளங்கும் அக்கோவெட்டங்களில் உரிய தேவதைகள் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெறுவார். அதேபோன்று விருஷ்பதேவர், அக்னி, சப்தமாதரர்கள், கணேசன், ஸ்கந்தன், ஜேஷ்டாதேவி, தூர்க்கை, சிவனடியவர்கள், பைரவர், குரியன், சந்திரன், நடராஜர், சோமாஸ்கந்தர், சந்திர சேகரர், நந்தி, அகோரமூர்த்தி, லக்ஷ்மி, விஷ்ணு, குருமூர்த்தி, வடுகன், பத்திரகாளி, கெளரி முதலான பரிவாரதெய்வங்களின் ஸ்தானங்கள் பற்றியும், பாகசாலை, யாகசாலை, கோசாலை, கஜசாலை, வாஜிசாலை, வாத்யசாலை முதலானவைகளும், ரத்ன, தன, தான்யாலயங்கள், சண்டேஸ்வராலயம் முதலியனவும் இறைவனது திருக்கோவிலில் உரியவாறு இடம்பெறுவன். நவக்கிரகங்களின் ஆலயமும், சமீஸ்வரனாலயமும் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறாக பரந்த விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப திருக்கோவி வின் ஒவ்வொரம்சமும் விளங்குவதனை விரிவாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

திருக்கோவிலில் பிராகாரங்கள்

சிவாகமங்கள் கூறும் விதிப்படி சிவனை மையமாகக் கொண்ட கர்ப்பகிருஹத்தைச் சுற்றி விரிந்திருக்கவேண்டிய பிராகாரங்களின் விரிவினைக் காரணாகம் கூறுகின்றது. அதன் படி நோக்குகையில்:

“அர்த்த மண்டபத்தையடுத்து முதல் பிரகாரமும், இரண்டாவதாக அந்தர்த்துவாரத்தையடுத்து இரண்டாம் பிரகாரமும், மத்யஹாரம் மூன்றாவது பிரகாரமாகவும், மர்யம் நான்காவது பிரகாரமாகவும், மஹமர்யம் ஐந்தாவது பிரகாரமாகவும் அமையும். இவற்றின் அளவுகள் சிவாகமங்களிலும் சிற்பசாஸ் திரங்களிலும் கூறப்பட்டன. பிரகாரங்களைச் கூற்றிச் சுவர்கள் அமையும். இச்சுவர்கள் பித்தி என்றும் மதில் என்றும் பெயர் பெறும். ஐந்து அல்லது மூன்று அல்லது ஒரு பிரகாரத்தைக் கொண்டு கோவில் அமையலாம். ஒவ்வொரு பிரகாரத்திற்கும் தனித்தனி கோபுரம் அமைவதே முறை. இவ்வாறு நான்கு திக்குகளிலும் கோபுரங்கள் எழும்பியாழுது அவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகும். இவ்வாறு அமையும் பிரகாரங்களிலும் அவற்றைச் சார்ந்த இடங்களிலும் நகரம் விரிந்துருவாவதை நோக்குவோம். அக்கிளி திக்கில் அமைவது பவனாலயம், இரண்டாவது பிரகாரத்தில் வடக்கிழக்கு முலையில் கிணறு இடம்பெறும். கிழக்கிற்கும், வடக்கிற்கும் நடுவில் இருக்க வேண்டுவது வாத்யசாலை. கிழக்கிற்கும் தென்கிழக்கிற்கும் நடுவில் பொக்கிஷாலையை நிர்மாணித்தல் வேண்டும். தெற்கில் தென்கிழக்கிற்கும்நடுவில் புத்பமண்டபம் இடம் பெறும். தெற்கிற்கும் தென்மேற்கிற்கும் இடையில் குளிப்பதற்கென அமைக்கப்பட்ட திருக்குளம் இருத்தல் வேண்டும். தென்மேற்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையே விளங்குவது தர்ம சிரவணமண்டபம், மேற்கிற்கும் வடமேற்கிற்குமிடையே ஆயு தமண்டபம் இருக்கும். வடமேற்கிற்கும் வடக்கிற்குமிடையே பள்ளியறை அமையும். வடக்கிற்கும் வடக்கிழக்கிற்குமிடையே யாகமண்டபம் இடம்பெறும். கோவிலின் முன்பு நடுவதாக அமைவது ஆஸ்தான மண்டபம்.

வெளிப்பிரகாரத்திற்குப் புறத்தே சிவாச்சாரியாரின் வாஸஸ்தானம் இடம்பெறும். மேற்கே வேண்டுவது பரிகார கரின் வீடு தெற்குப்பக்கத்தில் வைத்தியருக்கு இடமுண்டு. இதையடுத்து சோதிடத்தில் வல்லோர் இடம்பெறுவர். வாத்தியம் வாசிப்பவர்கள் கிழக்கே வசிப்பர். சைவமகாசனங்கள் வசிப்பதற்கு

கிழக்கு சிறந்த இடமாகக் கூறப்படுகின்றது. மாவிரதர்களுக்குரிய திக்கு தென்விழக்கு, பாசுபதர்களுக்கு தெற்கு, காளாமுகர்களுக்கு தென்மேற்கு, பெளத்தர்களுக்கு மேற்கு, ஆருகதர்களுக்கு வடமேற்கு, பூர்மமீமாம்சர்களுக்கு வடக்கு, ஞானநெறிநிற்போருக்கு வட கிழக்கு, கிழக்கிற்கும் தெற்கிழக்கிற்கும் நடுவே இடம் பெறுவது இன்னுமொரு கிணறு. தெற்கிலும், வடமேற்கிலும் பேணி அமையும். தெற்கிற்கும், தென்மேற்கிற்கும் இடையே மாட்டுத் தொழுவம், தென்மேற்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையே பிரசவசாலை, மேற்கிற்கும் வடமேற்கிற்குமிடையே நோய்தீர்க்கும் நிலையம், வடக்கில் பாடசாலை, வடக்கிற்கும் வடகிழக்கிற்கும் நடுவில் நெற்களஞ்சியம், வடகிழக்கிற்கும், கிழக்கிற்கும் நடுவில் வேதாத யயன மண்டபம். அதற்குப் புறத்தே வெளியே உருத்திர கணிகை யருக்குரிய இடம். இவ்விடத்திலேயே பூ, எண்ணெய் ஆகிய பொருட்கள் விற்கும் வணிகர் உறைவதற்கு இடம் உண்டு. குயவர், சேணியர், மாமிசம் புசிப்பவர், நாவிதர், இடையர், காவல் புரிவோர் இடம் பெறுவார். ஈசானத்தில் இருப்பது சுடலை. இதையுடுத்து வடக்கில் இன்னும் வெளியே தச்சர், வண்ணான் முதலியோருக்கு இடம் வகுக்கப்பட்டள்ளது. இவையனைத்திற்கும் வெளியே சண்டாளர்கள் வசிக்கும் இடம் இருக்கும்.

எனக்கூறுவது இங்கு நோக்கற்பாலது. இங்கு பலவேறுபட்ட சமூகங்களினதும் மத்தியமான இடமே திருக்கோவில் ஆகின்றது. இத்தகைய திருக்கோவிலில் இடையறாது நிகழ்த்தப்படுவது கிரியை, இக்கிரியைக்குரியவராக விளங்குது இறைவனின் திருவருவமாகும்.

தெய்வத்திருவுருவம்

சிவாகமங்கள் இறைவனின் திருக்கோவில் அமைவதற் குரிய விதிமுறைகளை எவ்விதம் கூறினிற்கின்றனவோ அவ்விதமே திருவருவ ஸகஷணவிதிகளையும் தெளிவுபடக் கூறினிற்கின்றன.

இறைவனின் இயல்பு நித்யத்தனமையும், வியாபகத்

தன்மையும், சுத்தத்தன்மையும் ஒன்றுபடக் கூடிய பரமாகாச வடிவமாக விளங்குகின்றது. இத்தன்மை இறைவனின் பரந்த தன்மையினையும், சர்வவியாபகத்தினையும் எடுத்துக் காட்டவதாக அமைகின்றது. அத்தகையதாக விளங்கும் இறைவனை சைவசமயம் பதி என்று கூறும். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் இறைவனுக்குரிய இயல்பான வடிவினை சொருபலகாணம் எனக்கூறி விளக்கு கின்றன. அவ்வடிவமே மேற்கூறியவை. இவ்வகையினின்று ஆன்மாக்களுக்கு அருஞம் பொருட்டு திருவுருவப்பொலிவுடன் குணங்குறிக்கேள்று இன்றும் திருக்கோலங்களினையே தடத்தலகாணம் என்பர். இதன்படி இறைவன் எண்குண வடிவினை என்றும் கூறுவர். அஷ்டமுர்த்தி வடிவமாக விளங்கும் இறைவன் தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். அதனைத் தத்துவாதீதன் என்பர். அதேபோல் ஞானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தன்மையை ஞானாதீதன் என்பர். அதேபோல் காலாநீதன் முதலான பெயர்கள் கூட்டுகின்றன.

இவ்வாறான இயல்பினதாகிய சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருஞவதற்காகவே திருக்கோலம் கொள்கின்றான். அதன்படி சிவனது தத்துவம் சார்ந்ததும், சைவ சமயம் கூறும் தத்துவத்தினடிப்படையில் சிவனது திருக்கோலங்களை நோக்குவோம்.

சிவனது திருவுருவச்சிறப்பு

சைவத்தினது உயர்தத்துவங்கள் சிவ, சுத்தசிவ, மகேச எனும் மூன்று தத்துவங்களாகும். இவற்றின்படி முறையே சிவனது நிலை நிஷ்கள், நிஷ்களசன, சகள நிலைகளாகும். இவற்றுள் சிவத்துவம் கூறும் நிஷ்கள நிலை என்பது பெயர், குணம், குறியாவுமற்ற நிலையாகும். இந்நிலையிலுள்ள சிவன் மகாசங்கார காலத்தில் ஆன்மாக்களின் மலநீக்கத்தின் பொருட்டு சுத்தத்துவங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காக ஜந்து சக்திகளைத் தோற்றுவித்தார். எல்லையற்ற கருணைக் கடலாகிய சிவத்தின் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு பராசக்தியாகவும், அதில் ஆயிரத்தில்

ஓரம்சம் ஆதிசக்தியாகவும், அவ்விதமே ஆயிரத்தில் ஓரம்சமாக இச்சா, ஞான, கிரியாசக்திகள் தோன்றின. பராசக்தி - சாந்திய தீத சக்தி எனவும், ஆதிசக்தி - சாந்தி சக்தி எனவும், இச்சாசக்தி - வித்யா சக்தி எனவும், ஞானசக்தி - பிரதிஷ்டா சக்தி எனவும், கிரியாசக்தி நிருவிருத்தி சக்தி எனவும் சாஸ்திரங்களில் கூட்டப்படுகின்றன. இவையே பஞ்சக்தலைகளாகவும் கூட்டப்படுகின்றன. இவ்வைந்து சக்திகளிடமிருந்து சதாசிவ தத்துவங்கள் ஜந்து தோற்றும் பெற்றன. இவையே பஞ்சசாதாக்கியங்கள் எனப் பெயர் பெறுவன. பராசக்தியின் பக்திலோரம் சத்தியிலிருந்து சிவசாதாக்கியமும் அவ்விதமே இச்சா சக்தியிலிருந்து மூர்த்தி சாதாக்கியமும், ஞான சக்தியிலிருந்து கர்த்தரு சாதாக்யமும், கிரியா சக்தியிலிருந்து கர்மசாதாக்கியமும் தோற்றும் பெற்றன. கர்த்தரு சாதாக்கியமும் கிரியாசக்தி

கர்மசாதாக்கியத்திற்குரிய சசனிடமிருந்தே மகேசுவரன் தோன்றினார். அவரே சகள் நிலைப்படுவார். இம்மூர்த்தியே ஆன்மாக்களுக்கு அருள்கூர்க்கும் வண்ணம் பலதோற்றுங்களில் தோற்றும் பெறுகின்றார். இத்தகைய சிவனது கருணையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தோற்றப்பொலிவுகளை மூர்த்தி பேதங்கள் என்பார். அவை எண்ணிக்கையில் இருபத்தைந் தாகும்.

சிவனது இருபத்தைந் து மூர்த்திபேதவடிவங்கள் அடிப்படையானவை. இதன் விரிவு அறுபத்தினான்காகும். இவ்வறுபத்திநான்கு மூர்த்தி வடிவினுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது சிவலிங்கத் திருவுருவமாகும்.

சீவலிங்கத்திருவருவம்

சிவனுக்கான திருமேனிகள் அருவம், உருவம், அருவருவம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் உருவத்திருமேனியென்பது ஊனக்கணக்களுக்குப் புலப்படாதவாறு நுண்ணிய தன்மையது. அகக்கண்ணால் உள்ளோக்கும் யோகியர் நோக்கத்திற்கு

மாத்திரம் எட்டும் தன்மையது. உருவத்திருமேனி என்பது கைகால் முதலிய உறுப்புக்களுடன் கூடிய வடிவமாகும். அருவருவத் திருமேனி யென்பது கைகால் முதலிய உருவங்கற்ற தன்மையோடு உருவமாகியும், கையாற்தொடும்போதும் கண்ணாற் பார்க்கும்போதும் உணர்பாலதுமான உருவமுமாக விளங்கும் நிலையில் அருவம், உருவம் எனும் இருவடிவங்களினையும் மேற்றுப் பெற்ற வடிவமாம். இத்திருவருவமே சிவனுக்கேயுரிய சிறப்பினோடு கூடிய சிவலிங்கத்திருவருவம் ஆகும்.

சிவாகமங்களும் சிற்பசாஸ்திரங்களும் சிவலிங்ககலகுடின் விதியினை மிகவிரிவாகக் கூறுகின்றன. அவற்றுள் காரணாகமம் கூறும் லகுஷனம் தனித்துவமான சிறப்புடையது. லகுஷனவிதி கூறும் நூல்கள் அனைத்தும் சிவலிங்கம் அமையத் தக்க பொருட்கள் முதல் அனைத்து அம்சங்களையும் மிகத் தெளிவாக கூறுகின்றன.

“விங்கம்” எனும் சொல்லுக்கு அடையாளம் என்பது பொருள். சிவனைக்குறிக்கும் அடையாளம் ஆகையால் இது சிலலிங்கம் எனும் பெயர் பெற்றாகிற்று. “ஸம்ஹார காலத்தில் எல்லா உயிரினங்களும் - பூதங்களும் - ஸயமடைகின்றன. ஏனெனில் அவையனைத்து எவ்விடத்தில் சரணடைகின்றனவோ அவ்விடம் விங்கம் எனக்கூறப்படுகின்றது” என்னும் லகுஷனத் தன்மையோடு விங்கத்தில் அமையும் மூர்த்திகளின் அம்சங்களினை நோக்குவோம்.

சிவலிங்கத்தின் வகைகள்

விங்கம் சலம், அசலம் என இருவகைப்படும் என்பது பொதுநியதி. காரணாகமம் கூறுகையில் ஸ்தாவரம், ஐங்கமம் எனும் இருவகையாக விங்கங்களை வகைப்படுத்தி சிலை (கல்), ரத்னம், லோஹம், மன் இவைகளினாலானதும் சிலாமயமான எந்த விங்கருபமோ அது பிரம்ம வித்தனு ஹரி என்பர்களுடன்கூட முன்று சூத்திரங்களுடன் முகுளம் என்பவைகளுடன் கூடியதீக

விளக்குவது ஸ்தாவரலிங்கம் என்றும், ஏனைய எல்லாம் ஐங்கம விங்கங்கள் எனக் கறுகின்றது. சலவிங்கம் எனப்படுவன எல்லாம் ரத்னம், லோஹம், மண் முதலானவைகளால் அமையப் பெறுவனவும், மேலும், தாருலிங்கம் எனப்படும் சிவாகமங்களுள் காமிகாகவும் கூறும் மர்க்களில் அமைவதும், கற்களால் அமைவதுமாக அமைகின்றன. சிறிய வடிவினதாகிய இவ்விங்கங்கள் விங்க தாரிகளுக்குமுரிய தன்மையன. ‘கஷணிகவிங்கம் எனப்படுவது பூஜை நிகழும்போது உடனே உருவாக பூஜை முடிந்தும் களையப்படும் தன்மையதாகும். இதற்குரியதாக அரிசி, சமைத்த சாதம், சாணம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷமணி, அரைத்த சந்தனம், தர்ப்பையிலமைந்த கூர்ச்சம், பூ, சந்தனம், மா முதலியன தகுதிவாய்ந்தவை.

அசலவிங்கங்கள் என்பன ஸ்தாவரலிங்கம் எனவும்படும். இவ்விங்கங்கள் சுயம்புவும், தைவிகம், காணபத்தியம், அசுரம், சுரம், ஆர்வம், ராக்ஷஸம், மானுஷம், பாணம் என ஒன்பது வகைப்படும். காமிகாகம் எவ்வயம்புவும், தைவிகம், ஆர்வம், காணபத்தியம், மானுஷம், பாணம் என ஆறுவகையாகவும், மகுடாகமம் தைவதம், ஆர்வதிகம், காணபம், மானுஷம் என நான்கு விங்கங்களையே கூட்டுகின்றது.

சைவமரபில் “விங்”, “கம்” எனும் இரு சொற்கள் விங்லயம், ஒழுக்கம், “கம்” தோற்றும் என்பனவற்றைச் சுட்டி உலகின் ஒடுக்கத்திற்கும் தோற்றத்திற்கும் காரணமாகிய சிவபெருமானைக் குறித்து நிற்கின்றது என சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும், விங்கம் எனும் சொல்லுக்கு பிரகாசம் என்றும் பொருள் விளக்கமாகும் என பரஞ்சோதி முனிவரும் கூறுகின்றனர். திருமூலர் திருமந்திரமுடாக விளக்குகையில் பிரனவமந்திரத் தின் அடையாளமான இவிங்கத்தின் பீடம் ஓங்காரம், நடுப்பகுதியாகிய கண்டம் மகரம், உள்வட்டம் உகாரம், மேற்பகுதி அகாரம் எனக்கூறுகின்றார்.

சிவவிங்கத்தின்வகையிட்டை வேறு விதமாக நோக்குகையில்

அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவ லிங்கம், ஆன்மலிங்கம், ஞானலிங்கம், சிவலிங்கம் என ஆறுவிதமாக கருதப்படுவதாக முத்துசாமிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறாக லிங்கத்தின் வகையீடுகள் பல உள். அவை பற்றி அவற்றின் லக்ஷணங்களை நோக்கின் தெளிவு கொள்ளலாம். இவைகளினுடைய வகையீடுகளும் உட்பொருட்களும் பரந்து விரிந்து செல்லும் தன்மையன.

சிவனது முர்த்தி பேதங்கள்

சிவனது லிங்கவடிவத்தை சதாசிவனது குக்ஷம் வடிவமா கவே கொள்வது மரபு. சதாசிவமுர்த்தி ஈசானம் தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜதம் எனும் ஐந்து முகங்களுடன் விளங்குவார். இவ்வைந்து முகங்களினின்றும் தோன்றியவர்களே சிவனது இருபத்தைந்து மூர்த்திபேதங்கள் ஆகும். அதன்படி ஈசானமுகத்திலிருந்து சோமாஸ்கந்தர், நட்ராஜர், விருஷ்பாருடர், கல்யாணசுந்தரர், சந்திரசேகரர் ஆகியோரும், தற்புருஷமுகத்தி லிருந்து பிசுவாடனர், காமாரி, காலாரி, சலந்தராரி திரிபுராந்தகர் ஆகியோரும், அகோர முகத்திலிருந்து கஜாரி, வீரபத்திரர், தக்ஷிணாமுர்த்தி, கிராதர், விஷாபஹரனர் ஆகியோரும், வாமதேவ முகத்திலிருந்து கங்காளர், சக்ரதாளர், கஜாந்திகர், சண்டே சானுக்கிரகர், ஏகபாதர் ஆகியோரும், சத்யோஜத முகத்திலிருந்து இலிங்கோற்பவர், சுகாசனர், உமயாசகர், ஹரிஹரர், அர்த்தநாரீசர் ஆகியோரும் தோன்றினர் என்றும்; இவர்கள் போக, யோக, வேக வடிவினர் எனவும் வகைப்படுத்தப்படுவர். இம்மூர்த்திகளையே சிறுஉடி, ஸ்திதி, சம்ஹார மூர்த்திகளாக வகைப்படுத்திக் கூறுவதுமுண்டு.

திருவுருவம் தாங்கிய மூர்த்திபேதவடிங்களுக்குரிய லக்ஷணங்களும் சிவாகமங்களிலும், சிற்பசாஸ்திரங்களிலும் மிகவிரிவுட தெளிவான முறையில் விளங்கவைக்கப்படுகின்றது.

சிவனது மூர்த்திபேத வடிவங்கள் இவ்வாறுமைய சிவாலயங் களில் சிவலிங்கவடிவம் மூலவராக விளங்க ஏனைய சிவனது மூர்த்தி பேதங்கள்தனித்துவமான இயல்புச் சிறப்புக்களுடன் விளங்குகின்றன. அதேவேளை சிவாலய அமைவில் அஷ்ட (8), சோடச (16), தவாவிமச (32) பரிவர்கங்கள் என சிவன், சக்தி என்பவர்களுடன் கூடி விரிந்திருக்கும் தன்மைகள் தனித்துவமான சிறப்புடன் நோக்கத்தக்க சிறப்புடையன.

கிரைவனீன் தெய்வீகவீயல் சிறப்புக்கள்

நித்ய, நைமித்திய, காம்ய பூஜைகளுக்குரியனவான தெய்வீகத் திருவுருவங்கள், அவற்றின் அமைவு என்பன கிரியைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிப்பன. இத்தகைய திருவுருவங்களினை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், அத்துடன் தொடர்புடைய வரலாறுகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் சிறப்புடன் விளங்குவனவாக இதிகாசங்கள், பூராணங்கள் என்பன விளங்குகின்றன.

இதிஹாஸங்களாக, மஹாபாரதம், இராமாயணம் என்னவும், பூராணங்கள் மஹா உபபூராணங்கள் எனும் வகையிட்டில் மஹா பூராணங்களாக மத்ஸ்யம், மார்க்கண்டேயம், பலிஷ்யம், பிரம்மம், பிரம்மண்டம், பிரம்மவெங்கதம், வாமனம், வாடு, விஷ்ணு, வாராஹம், அக்னி, நாரதீயம், பத்மம், லிங்கம், கருடம், கூர்மம், ஸ்காந்தம், பாகவதம் என்னவும், உபபூராணங்களாக சனத்குமாரம், நராரசிம்மம், நாரதீயம், சிவரகஸ்யம், தூர்வாஸம், கபிலம், மானவம், பார்கவம், வாருணம், காளிகா, சாம்பவம், நந்திகேகவரம், சௌரம், பராசரீயம், ஆதித்தம், மாகேஸ்வரம், வாசிஷ்டம், பாகவதம் எனவும் விளங்கும். இவைதவிர வேறு பல பூராணங்களும் உள்.

தைவத்தின் கோவில் தர்சனவிதி பற்றிக்கூற வந்த விடத்து இவ்வாறான விடயங்களின் அவசியத்தன்மையும் அடித்தளமான தன்மைகளுமே இவை பற்றிக் கூறுவதற்குரியனவான முகவரை களாக அமைகின்றன.

இவ்வாறாக விளங்கும் சிவத்திருமேனிகளின் ஒவ்வோரம்சங்களின் நிலைகளுக்கும் தெய்வீகவியல் வரலாறு கூறுவன் பூராணங்களேயாம். இவ்வாறு பூராணங்கள் கூறும் விளக்கங்களை நாம் அவ்விதமே விளங்கிக்கொள்வது தலையாய கடமையாக அமைகின்றது.

திருக்கோவிற் கிரியைகள்

இத்தன்மைகளினடிப்படையிலேயே திருவுருவங்களினை பிரிதிவிட்டை செய்தல் எனும் கிரியையோடு திருக்கோவிலில் கிரியைகள் ஆரம்பமாகின்றன. இறைவனை அஷ்டமுர்த்தி வடிவினாகக் கொண்டு ஆகாயம், வாடு, அக்ணி, நீர், பிரதிவீ எனும் ஜம்பழுத்ததன்மையின் ஒழுக்கத்தில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்தல் என்பது பிரதிவிட்டை ஆகின்றது. பிரதிவிட்டையின் உட்பொருளாக இறைவனை குரியசந்திரர்கள் இருக்கும்வரை சான்னித்தியத்துடன் இருந்து அருள்பாலித்தல் என்பதேயாகின்றது. இதன்படி பிரதிவிட்டை 64 கிரியைகளின் தொகுதியாக அமைந்து விளங்கும்தன்மையது.

இவ்வாறான திருக்கோவிலை அமைக்கத்தக்கவர்கள் யார்? எனும்வினாவிற்கு ஸ்தபதிகள் என்றும், இறைவன் திருவுருவத்தையும் அவர்களே செய்யத்தக்கவர்கள் என்றும் விளக்கப்பெறும் அதேவேளை இறைவனை பிரதிவிட்டை செய்யத்தக்க வர்கள் யார்? எனும் போது சிவாச்சாரியர்கள் எனும் ஆதி சைவர்கள் என்றும், சிவாலயத்தை தரிசிக்கத்தக்கவர்கள் யாவர் எனும் தன்மையில் சைவசமயிகள் எனும் தன்மையினும் ஒவ்வொருவருக்குமுறிய கடமைகளும், தீட்சை ஒழுங்கு முறைகளும், அனுஷ்டானமும் விளக்கமுறவேண்டிய அளவு அவசியமுடையதாகின்றன.

சிவாலயம் என்பதும் சிவதீஸ்கையின் அவசியம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அதேவேளை பிறப்பின் சிறப்பும் கூட்டப்படுகின்றது. அதன் படியே ஸ்தபதிலக்ஷணம்,

அுகர்யலகாணம், என்பன விசேடமாகச் சுட்டப்பட்டு சைவ சமயிகளின் அதிகாரத் தன்மைகள் சைவோத்பத்தி என்பன சிறப்பாக சுப்ரபேதாகமத்தில் பேசப்படுகின்றது.

பூஜை

சிவாகமங்கள் விதித்துக்கூறும் விதிப்படி திருக்கோவில் அமைத்து திருவருவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருக்கோவிலில் சிவாகமங்கள் கூறும் விதிப்படியே பூஜைகளும் நிகழும். பூஜை என்பது நமஸ்யை, அபசிதி, ஸபர்யை, அர்ஹனை, ஆர்ச்சனை, வரிவஸ்யை, சச்ருஷா, பரிசர்யை, உபாசனை என்பவைகளுடன் ஒத்த சொற்களால் அமரகேசத்தில் சுட்டப்படுகின்றது. பூஜை என்பது எல்லா கர்மாக்களையும் நிறைவேறும்படி செய்வதாலும், உபாசகனுக்கு ஆத்ம ஞானத் தைக் கொடுப்பதாலும் பூஜை எனப் பெயர் பெற்றதாகின்றது. இறைவனுக்கு நிகழ்த்தும் நிதயார்ச்சனை என்பது புண்ணியமானதும், நன்மை அளிப்பதும், பாவத்தை அழிப்பதும், மாபாதகங்களை நீக்கவல்லதும், எல்லா வகை வேள்விகளின் பலன்களையும் அளிப்பதே எனப்பூர்வ காரணாகமம் போருள் கூறுகின்றது.

தீக்காடியின் அவசியம்

திருக்கோவிலில் இறைவனுக்கு செய்யப்படும் பூஜையானது பரார்த்த பூஜை என்றும், தாம் செய்யும் பூஜை ஆத்மாத்த பூஜை என்றும் அழைக்கப்படும். இவ்ஆத்மாத்த பரார்த்த பூஜைகளினை செய்யத்தக்கவர் யாவர்? எனம் வினாவிற்கும் அவைபற்றிய விளக்கத்தினைத் தெரிந்து கொள்வது ஏற்படுத்தயதாகின்றது. அதனடிப்படையிலேயே தீக்காடி பற்றி விளங்கிக்கொள்வோம்.

தீக்காடியின் வகைகள்

சிவாகமங்களின் முடிந்த முடிவு சைவசித்தாந்தம் ஆகும். சைவசித்தாந்தம் என்பது பதி, பசு, பாசம் என இறைவன், உயிர், ஆணவும் கனமம் மாயையாகிய மும்மலங்கள் பற்றிப் பேசும்

தத்துவக்கோட்பாடாகும். இதில் இறைவனாகிய பதியை பாசத்துடன் கட்டுண்ட பசு பாசத்திலிருந்து நிங்கி பதியை அடைதலே மோகஷம் எனக்கூறும் சாரத்தன்மையுடையது. இத்தன்மையில் தீக்கூடி என்பது பக்களாகிய உயிர்களுக்கு பாசமாகிய ஆணவும், கனமம், மாயை எனும் மும்மலங்கள் நீங்கவும், மோகஷத்திற்கு தகுதிப்பாட்டை உண்டாக்குவதற்கும் செய்யப்படும் அருட் கிரியையே ஆகின்றது. இத்தீக்கூடி என்பது சமயத்தீக்கூடி, விசேடத்தீக்கூடி, நிர்வாண தீக்கூடி ஆசாரிய அபிஷேகம் என நான்கு வகைப்படும்.

சமய தீக்கூடி என்பது அனுஷ்டானம் செய்வதற்கு தகுதிப்பாட்டை உண்டாக்குவதாகும். விசேட தீக்கூடி என்பது அனுஷ்டானத்துடன் சிவபூஜை செய்வதற்கு தகுதிப்பாட்டை உண்டாக்குவதாகும். நிர்வாண தீக்கூடி என்பது அனுஷ்டானம், சிவபூஜை என்பவற்றுடன் ஞானபூஜை செய்வதற்கு தகுதிப்பாட்டை அளிப்பதாகும். ஆசாரிய அபிஷேகம் என்பது அனுஷ்டானம், சிவபூஜை, ஞானபூஜை என்பவைகளுடன் தீக்கூடி, பிரதிஷ்டை முதலியனவற்றை செய்வதற்கும் செய்விப்பதற்குமான தகுதிப்பாட்டை அளிப்பதாகின்றது. இதற்குத்தகுதியுடைய வர்கள் ஆதி சௌவர்கள் எனப்படுகின்ற சிவப்பிராமணர்களே என்பதனை சிவாகமங்களின் ஆசாரியலக்ஷணவிதி மிகத்தெதிலில் பட எடுத்துக்கூறுகின்றது. சமயம், விசேடம், நிர்வாணம், ஆசாரிய அபிஷேகம் ஆகிய நான்கு வகைத்தீக்கூடுகளும் ஞானவதி, சத்தியவதி என்றும் இரண்டு வகைப்படுகின்றனவாகின்ற தன்மையினால் எட்டு வகைப்படும். ஞானவதி என்பது மனதினால் குண்டம், மண்டலம் முதலியனவற்றை மனசீகமாகக் கர்பித்துச் செய்வதாகவும், கிரியாவதி என்பது குண்டம் மண்டலம் முதலானவைகளும் பூற்தேகொண்டு செய்வதாகவும் அமைகிறது. இதனை ஒளத்ரி தீக்கூடி எனவும் அழைப்பார்.

நான்கு வரணத்தாரும் அனுலோமங்கும் ஒளத்ரி தீக்கூடுக்குத் தகுதியுடையோராவர். ஏனையோர் இதன் அங்கமாகிய

நயனதீசை, ஸ்பரிசதீசை, மானஸதீசை, வாசதீசை, சாஸ்திரதீசை, யோகதீசை என்பனவற்றுள் ஏற்றுதைப் பெறுவதற்கு தகுதியடையவர்களாவர். தீசை பெற்றவர்களே சைவசமயிகள். ஆதிசைவ பிராமண குலத்தில் பிறந்து தீசை பெற்றவர் ஆதிசைவர். வைதீக பிராமணராகப் பிறந்து தீசை பெற்றவர் மகாசைவர். கூத்திரியராகப் பிறந்து தீசை பெற்றவர் அனுசைவர். குத்திரியராகப் பிறந்து தீசை பெற்றவர் அவாந்தர சைவர். அனுலோமருக்கு தீசை பெற்றவர் பிரவரசைவர் பிரதிலோமர் முதலியானவர்களுள் தீசை பெற்றவர்கள் அந்திய சைவர் என தீசையின் தன்மையில் பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

தீசை பற்றிய விளக்கம் மிகவிரிந்து செல்லும் தன்மையது. சுருங்கக்கூறின் யாகம் முதலான கர்ம எவ்விதம் இந்திரப்பதவியை அளிக்குமோ அவ்விதம் தீசையானது மோக்ஷத்தை அளிக்கும் என்பது நிச்சயம் ஆகும்.

கு

சைவ வாழ்வில் வாழ்க்கைக்கு பெருமை தருபவர் குரு ஆவார். அறியாமையை அகற்றி அறிவைப் பெருக்குவதில் இவர் திறமை வாய்ந்தவர். அறியாமையை - அஞ்ஞானத்தை - இருங்கும், அறிவை - ஞானத்தை - ஒளிக்கும் ஒப்பிடுவது வழக்கம். அறியாமை எனும் இருளினால் ஒளி மழுங்கிய கண்களை ஞானம் என்கின்ற துலக்கு மாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்கவல்ல திறமையாளன் குரு ஆவார். என குருஸ்கேஷத்திரனுள் ஒன்று கூறுகின்றது. குருவினுள் எல்லாத் தெய்வங்களும் அடக்கம். எல்லோரும் குருவைப் பின்பற்றி யொழுகுவதற்குத் தன் ஒழுக்கச் சிறுப்பினால் வழிகாட்டியாகத் திகழ்வதன் காரணமாகவே இவர் ஆச்சார்யர் என அழைக்கப்படுகின்றார். அறிவையே கருவியாகக் கொண்டு ஆத்ம ஈடேற்றுத்திற்கு வழிகாட்டுவதனால் தேசிகர் எனப்படுவார். ஆன்மீக நெறிகாட்டும் குருவின் பெருமைபற்றி சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் மற்றும் தோத்திரங்கள் மிகப் பெருமைப்படக்

கூறுகின்றன. அன்பே வடிவானவன் சிவன் என்பது போலகுருவின் ஒவ்வொரு செயலிலும் வாழ்விற்கு வழிகாட்டி என்பதை திருமந்திரம் கூறுகின்றது. சைவசமய மரபில் அறிவை நெறிமுறையாக வாழ்வியலோடு இணைந்ததாக குரு வழங்கும் அறிவை அனுபவத்தோடு பெறுதல் என்பது குருவுடன் வாழ்ந்து பயிலவேண்டிய வாழ்க்கை நெறிமுறை எனும் தன்மையில் குருகுலவாசம் எனும் தன்மை பிரமச்சார்யம் எனும் பருவத்தில் சைவசமய மரபில் கட்டப்படுகின்றது என்பதோடு இதுவே பாரம்பரியமும் மரபுமுடைய வழக்கமாகவும் இன்றுவரை நிலைபெற்றிருக்கின்றது. குருகுலவாசத்தில் மாணவன் சிஷ்யன் - குருவின் மன்றிறைவையும், மகிழ்ச்சியையும், புகழ்ச்சியையும் அன்பையும், பெறும் நோக்குடன் அறிவைப் பெறுவதற்காக குருவிற்கு பணிவிடை செய்து தன்னை அனுபவமும் அறிவுமிக்க ஒருவனாக உருவாவதற்குரிய பாத்திரத்தை - தகுதிப்பாட்டை - இவ்வாழ்க்கைப் பயிற்சி மூலமாக பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்.

“குருவுக்கு இழைக்கும் துரோகம் மிகவும் பாரதாரமானது பரிகாரம் கொண்டு நீக்க முடியாது” என்பது கருத்து. குருமீது செலுத்தும் பயபக்தியை இது சுட்டிற்கின்றது. இறைவனுக்கு இழைக்கும் துன்பத்தை நீக்குவார் குரு. குருவுக்கு இழைக்கும் துன்பத்திற்கு பிராயச்சித்தமே கிடையாது என்றும் முதுமொழி குருவின் பெருமைக்கு உயர்வை அளிக்கின்றது.

குருவருள் பற்றி சைவசித்தாந்த நூல்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. குருவினால் தீகைடி முதலான சம்ஸ்காரங்களினால் சிவாச்சாரியார் என்கின்ற தகுதிப்பாட்டை அடைந்து திருக்கோவில்களில் நித்திய, நெமித்திய சாமியக் கிரியைகளை ஆற்றுபவரை சிவாகமங்கள் போற்றுகின்றன. அதே தன்மையில் குருவாக வழிபடுகிறதாகிய உயர்பண்டும் தெய்வங்களே குருவடிவம் தாங்கி அருள் புரிவதையும் மனதுட்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறாக நடந்தும் தேயிலைகாக குருபோற்றுதற்குரிய தன்மையும் குருவையே சிவணாகப் பாலிக்கும் இயல்பும் சைவ மரபில் வேருண்ணியுள்ளன.

இத்தகைய பெருமையிக்க குருவினால் ஆற்றப்படும் கிரியைகள் ஆதமாரத்தம், பராரத்தம் என இருவகைப்படும்:

ஆத்மாரத்த பூஜை

ஆத்மாரத்த பூஜை என்பது தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களும் நன்மையளிக்கும்படி வீட்டில் செய்யும் பூஜை ஆகும். இப்பூஜை குருவால் அளிக்கப்பட்ட லிங்கத்திலோ, தண்டிலத்திலோ, தனது ஆன்மாவிலோ, கோமயம் முதலான கூணிகலிங்கங்களிலோ, மண்டலத்திலோ, ஜலத்திலோ, ஆத்மாரத்த பூஜை செய்யலாம் எனச் சைவசமயம் கூறுகின்றது.

“ஆத்மாரத்த பூஜை என்பது ஒவ்வொருவரும் தானே தனக்காகச் செய்யும் பூஜை. “கடவுள் இந்தச் சரித்தை நமக்குக் கொடுத்து அவரை வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டே” என்ற நாவலர் வாக்கு சகல சாஸ்திரங்களின் சாரமாகும். சரீரம் முழுவதுமே இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவதற்குரியது என்பது இதிலிருந்து பெறப்படும். திருவங்கமாலை என்னும் தேவாரப் பதிகத்தில் இக்கருத்து விபரிக்கப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றோம். சிவானந்தலஹரி என்னும் தோத்திரத் தொகுதியிலுள்ள ஒரு பாடலில் சங்கரமும் இதே கருத்தை விவரிக்கின்றார். அத்துதிப்பாடல் பின்வருமாறு அமைகின்றது. “இறைவனே, என்னுடைய மனம் உன்னுடைய பாத தாமரைகளில் பதிவதாக; எனது வார்த்தைகள் உன்புகழ் பாடட்டும்; என் இரு கைகளும் உன்னை அர்ச்சிக்கட்டும்; இரு செவிகளும் உன் பராக்கிரமங்களை மடுக்கட்டும்; என்னுடைய புத்தி உனது தியானத்திலும் எனது கண்ணிணைகள் உன்னுடைய அருட்கோலப் பொலிவைக் கண்டின்புறுவதிலும் திளைக்கட்டும்; இவ்வாறு சரீரம் முழுவதுமே உன்னிடம் ஈடுபடும் நிலையில், நூல்களால் அதாவது

சாஸ்திரங்களால் எனவே தத்துவ விசாரணையினால், பயன் யாதுதான் உளது எதுவுமே இலது” என்பது இப்பாடல். உடல் உறுப்புக்கள் அனைத்தையும் இவ்வாறு ஈடுபெடுத்தி இறைவனை வழிபடும் முறையின் விரிவு வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் அவை வழிவந்த கிரியை நூல்களிலும் தெளிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. நல்வினை, தீவினை ஆகிய இருவினைப் பயணையும் நூகர்வதற்கு ஒவ்வொருவனும் தானே உரியவனாகிறான். இவ்வடிப்படையில் ஒருவன் செய்யும் பூசையின் பயன் அவனையே சாரும். எனவே, இந்து ஒவ்வொருவனும் தானே பூசை முதலிய வழிபாடுகளைச் செய்யும் கடப்பாடுடையவன் ஆகிறான். இதன் பிரகாரம் ஒருவர் செய்யும் பூசையின் பெறுபோது இன்னொருவரைச் சாருவதற்கு இடமே இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

தீட்சை முதலியவற்றால் ஆத்மார்த்த பூசை செய்தற்குரிய அதிகாரத்தை முறைப்படி பெற்றவர், பூசைக்காகத் தன் வீட்டில் நிரந்தரமாக ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் இறைவனைத் திருவுருவத்தில், உபசாரங்களால் தானே உபசரித்தும் பூசைக்கும் பொழுது சற்று முன் கூறியபடி மனம் வாக்கு காயமுட்படச் சரிம் முழுவதுமே ஆத்மார்த்த பூசையிலீடுபடும். ஆத்மார்த்த பூசை நித்தமும் வீட்டில் நிகழ்த்துதற்குரியது. ஆத்மார்த்த பூசை நித்தியமானதெனில் அது நெமித்திகமாகி அவ்வப்போது அனுட்டிக்கப்படுதற்குரிய நெமித்தியங்களாகவும் விரியும். இவையே விரதங்கள் முதலிய விசேட நிகழ்ச்சிகளாம்”.

என பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் ஆத்மார்த்த பூஜை பற்றிக் கூறும் சாரமான விடயமாக அமைகிறது.

பரார்த்த பூஜை

ஆத்மார்த்த பூஜைக்கு எல்லோரும் அதிகாரிகள். பரார்த்த பூஜைக்கு சிவத்விஜர்களே அதிகாரிகளாவர். சிவத்விஜர்களவர் கிராமங்களிலோ, நகங்களிலோ உள்ளவர்களின் நன்மையையும் உலக நன்மையையும் கருதி தேவர் முனிவர், மனிதர்

முதலானவர்களில் எத்தாபிக்கப்பட்ட விங்கங்களிலோ எவ்யம்பு முதலான லிங்கங்களிலோ ஈஸ்வரனது சகல விதமான முர்த்திகளிலோ ஆலயங்களில் செய்யப்படும் பூஜையானது “பரார்த்த பூஜை” எனப்படும். இப்பூஜை செய்பவனுக்கும் செய்விப்பவனுக்கும் மற்றும் எல்லோருக்கும் நன்மையளிக்கும் சிறப்புடையது.

“கோவில் பூசையை, அது நிகழ்த்துதற்குரிய அதிகாரம் பெற்ற ஒருவரே நிகழ்த்துவதும் ஏனையோர் இப்பூசையை அவ்வப்போது குழுமித் தரிசித்தலும், ஆகம மரபில் ஆலயங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் பாரம்பரியம். எனவே, இறைவன் வெளிப்பாடு விசேடமாக நிகழும் இடத்தில் இறைவனது சார்நித்தியத்தினால்படின்டு பெருமாளில் குழுமியிருக்கும் சூழ்நிலையில் யாவரும் தரிசிக்கும் அமைப்பில், ஒருவர் நிகழ்த்தும் பூசை பரார்த்த பூசை எனப்படலாயிற்று. பரார்த்த பூசை நிகழ்த்துவதற்குரியவராவர். பரார்த்த பூசை நிகழும் இடமாகிய கோவில், இறைவன் வெளிப்பாடு முனைப்பாக இருப்பதனால் அதே அளவிற்குச் சாந்நித்தியம் பொருந்தும் சாத்தியத்தை எதிர்பாராத ஆத்மார்த்த பூசையில் பின்னர் பரார்த்த பூசையில் ஒவ்வொருவரும் ஈடுபடுவது அவசியமாகின்றது”.

எனும் பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்களின் கருத்தும் சிந்திக்கற்பாலதாகின்றது.

திருக்கோவில்களே பரார்த்த பூஜை நிகழ்த்தத்தக்க பரார்த்த ஆலயங்கள் ஆகின்றன. அத்தகைய ஆலயங்களிலே நித்தியம், ஆகந்துக நித்தியம், நையித்தியம், காமியம் என ஒவ்வொரு அம்சங்களிலும் மிகவும் நுண்ணியதும் விரிவானதுமான விடயங்கள் விதியாக அமைந்த தன்மை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான கிரியைகள் கிரமமாக நடைபெறும் ஆலயத்தில்

நிகழும் விதிமுறைக்குப் புறம்பான விடயங்களினை நிவர்த்தி செய்வதற்குரியவனாக பிராயச்சித்தங்கள் விளங்குகின்றன.

திருக்கோவில் வழிபாடு

தொடர்ந்து இறைவனின் தெய்வீகப் பொலிவுகள் நிறைந்து விளங்கும் திருக்கோவிலில் வழிபாட்டு முறைகளை கிரமமாக நோக்குவோம்.

சைவசமயி

சைவசமயி ஆனவன் பொதுவாக விளங்கக்கூடிய இலக்கணங்களை நோக்குவோம்.

1. சிவதீரவியம் கவராமை, கொலை, களவு, கள்ஞெண்ணல், மற்ச மாமிசம் புசித்தல், வியபிசாரம், பொய் முதலிய பாவங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி நடப்பது.
2. உயிர்களுக்கு இரங்குதல், பேசுதல், வறியவர்களுக்கு ஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், இந்தத் தருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.
3. பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமையன், மாமன், உபாத்தியாயர், குரு, இராசா முதலிய பெரியோர்களை மரணபரியந்தம் உபசரிப்பது.
4. சிவதீகூப்பெற்றுக் கொள்வது.
5. விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரிப்பது.
6. சந்தியாவந்தனம், சிவத்தியானம், பஞ்சாக்ஷர ஜபம், சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரண பரியந்தம் நித்தமும் மனதை ஒடுக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது.
7. நித்தமும் மற்றும் புண்ணிய காலங்களில் சிவலிங்கப் பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கித் துதிப்பது.
8. சிவசாஸ்திரங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.
9. சிவபெருமானது மகிமையையும், புண்ணிய பாபங்களையும், சிவபெருமான் வழிபாடு முறைமையையும் அறிவிக்கின்ற சைவப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

*

10. சிவசாஸ்திர நிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை இவைகளைக் கேளாது நீக்கிவிடுவது.
11. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எனும் சைவசமயக்ருவர் நால்வருடைய திரு நகஷ்த்திரங்களிலே, அவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டு சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங்கொடுத்து விரதத்துடன் இருப்பது.
12. செய்யத் தகாத பாவங்களைச் செய்ததும், செய்யத்தக்க புண்ணியத்தைச் செய்யாது விட்டாலும் மனம் பதைப்பதைத்து அஞ்சி நடுநடுங்கி குருவை அடுத்து அவர் சிவாகமப் பிரகாரம் விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடனும் செய்து கொள்வது.

முதலானவை விளங்குகின்றமையை நோக்கும் போது சிவாலய தரிசனம் செய்யச் செல்லும் சைவசமயி ஒருவரது நடத்தை இவ்வாறாக அமைந்து இருக்கவேண்டும் என்பது உணர்ப்பாலதாக வள்ளது.

திருக்கோவிலில் செய்யத்தகாதன

முதலிலே திருக்கோவிலில் செய்யத்தகாத குற்றங்களை நோக்குவோம். அவையாவன ஆசாரமில்லாது போதல், கால்கழுவாது போதல், ஜனன ஆசௌளசம் மரணாகுசௌளசம் என்பவற்றுடன் போதல், எச்சிலுமிழ்தல் மலசலங்கழித்தல், முக்குநர் சிந்துதல், அபானவாயுவிடுதல், பாக்கு வெற்றிலையுண்டல், தாம்புலமுமிழ்தல், போசனபாசனம் பண்ணுதல், நித்திரை செய்தல் கெஷளரம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளல், என்னைய தேய்த்தல், தலைபாரத்தல், மயிர்கோதி முடிதல், குதாடல், சிரில் வேட்டி கட்டிக்கொள்ளல், தோளிலே உத்தரீயம் இட்டுக் கொள்ளுதல், போட்டுக் கொள்ளுதல், சட்டைஇடுதல், வாகனமேறிச் செல்லுதல், குடைபிடித்துக் கொள்ளுதல், தீவாரத்தி பிடித்துக்கொள்ளுதல், உன்னததானத் திருத்தல், ஆசனத்திருத்தல், தூபி, துவஜங்தம்பம், பலிபீடம் இடபம், விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல்,

விக்கிரகத்தையும் , நிர்மால்யத்தையும் தீண்டுதல், திருவிளக்கு சாயையிலும் சிவலிங்கச் சாயையிலும் தன்னிழிலுடுதல், பெண்களைப் புகழ்தல், பெண்களைத் தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், பெண்களைப் புணர்தல், தெற்கு நோக்கிய சந்திதிகளிலும், கிழக்கு நோக்கிய சந்திதியிலும் இடப்பக்கத்தில் நமஸ்காரமும் செபழும் பண்ணுதல், ஒருதரம், இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம், இருதரம் வலம் வருதல், ஓடி வலம் வருதல், சிவபெருமானுக்கும் இடப தேவருக்கும் குறுக்கே போதல், அவர்களுக்குப் புறங்காட்டல், ஒருகை குவித்தல், அகாலத்தில்தார்சித்தல், சிவபெருமானுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையே நமஸ்கரிதல், வீண் வார்த்தை பேசுதல், அசப்பியம் பேசுதல், அசப்பியங் கேட்டல், சிரித்தல், வீண்கீதம் பாடல், வீண்கீதம் கேட்டல், தேவதிரவியத்தை இச்சித்தல், கீழ் மக்களைப் புகழ்தல், மேம்மக்களை இகழ்தல், தூர் தேவதைகளை வழிபடுதல், சிவபெருமானை முற்பக்கத்தும் பிற்பக்கத்தும் இடப்பக்கத்தும் நின்று வணங்குதல், திருவிளக்கலியக் கண்டும் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாத போது வணங்குதல், உற்சவங்கள் கொண்டறஞும் பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல், குரவர் முதலியோரை வணங்குதல், முதலியனவாம். சிவதீர்த்தம், திருநந்தவனம், திருமடம் என்னுமிவைகளில் மலசலங்கழித்தல் எச்சிலுமிழ்தல், முக்கு நீர் சிந்துதல், புணர்ச்சி முதலிய அகசிக்களைச் செய்தல் ஆகாது. இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாது செய்தவர் உருத்திரம் செபிக்கின் அக்குற்றம் நீங்கும். உருத்திரத்திற்குரியரல்லாதவர் அகோர மந்திரத்தில் ஆயிரம் உரு செபிக்கின் அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். அவருக்கு பிராயச்சித்தம் இல்லை.

எனும் இத்தகைய நியம விதிகளை சிவாலய தர்சனவிதி எனும் நூலில் ஸ்ரீலீரீ ஆழுமுகநாவலர் குறிப்பிடுகிறார்.

சிவாலய துரிசன நெறி

மேற்கூறிய நியமங்களுடனும், குற்றங்கள் அற்றவராகிய பக்தன் சிவாயலத்திற்கு சமீபத்தில் சிவதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து கரையிலேறி சரீரத்துள்ள ஈர்த்தை உலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே துவட்டி நெற்றியில் விபூதி தரித்து, குடுமியை முடிந்து, கரங்கள் இரண்டையும் சுத்தி செய்து தோய்த் துலர்ந்தனவாய்க் கிழியாதனவாய் வென்மையானவையாய் உள்ள சுத்தவஸ்திரம் இரண்டு அரையிலே தரித்து அனுஷ்டானமும் ஜபமும் முடித்துக் கொண்டு, கோவிலுக்கு போக வேண்டும் ஸ்நானம் முதலிய நியமனங்கள் இல்லாது இக்கோவிலுக்குப் போவோர் சிவநிந்தகரை ஒத்தவர் ஆவர்.

சிவபெருமானையும், சிவாக்கினியையும், சிவாச்சார்யாரையும் சேவிக்கப் போகும் போது வெறுங்கையுடன் போகக் கூடாது என்பது மரபாகும். அதன்படி திருக்கோவிலுக்குச் செல்லும் போது ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், வெற்றிலை, பழம், பாக்கு முதலியவைகளையும், பூசனைக்குதவும் திரவியங்களையும் வைத்து அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்திய கையில் ஏந்திக் கொண்டு திருக்கோவிலுக்கு போக வேண்டும். தம்மால் கொடுப்பதற்கு இயன்றவற்றை சுவாமி சன்னிதானத்தில் வைத்து வணங்குதலே தகுதிவாய்ந் ததாகும். இறைவனுக்கான அர்ச்சனைக்காக பத்திர புஷ்பங்களையும் கொடுத்து வணங்குதல் சிறப்பானதாகும். அதற்கு வசதியாக அன்றில் அவகாசமே கிடைக்காதவர்கள் சன்னிதானத்தில் காணப்படும் காய்ந்த போருட்களை போக்கி வணங்குதல் வேண்டும். என்பது நியதியாகும்.

திருக்கோவிலுக்கு செல்லும் வேளையில் தூரத்திலேயே கோபுரங்களில் கலசங்களைக் கண்டதும் எவன் நமஸ்காரம் செய்கிறானோ அவன் எல்லாபாவங்களினின்றும் பாம்பிற்கு சிறகு நீங்குவதுபோல நீங்குகின்றது. விமானமும் கோபுரமும் இணைந்து விளங்கும் கோவிலில் தர்சனம் எவ்வளவு தூரம் வரை தென்படுகின்றதுதோ அத்தலம் கைலாசஸ்தலமே! என சைவபூராணம் கூறுகின்றது.

சிவாலயத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரம் வரை திருக்கோவிலின் வாத்திய கோழங்கள் கேட்டகப்படுகின்றனவோ அவ்விடம் களங்கமற்றதும் மனதைக் கவருகின்றதுவுமான சிவபுரமேயாம் என்றும் சகலாகம் சாரசங்கிரகம் சிவாலய தர்சன விதி கூறுகின்றது. மேலும் கூறுகையில் ஸ்தாலலிங்கத்தை நமஸ்கரித்து அதன்பின் ஆலயத்துட் பிரவேசிக்க வேண்டும். திருக் கோவிலில் விமானம் ஸ்தாலலிங்கமாகும். சதாசிவவழவுமாகிய சிவலிங்கம் சூஷ்மலிங்கம் ஆகும். பலிபீடம் பத்ரவிங்கம் ஆகும். இவையே திருக்கோவிலின் முன்று விங்கங்களுமாகும்.

திருக்கோவிலில் தேகமாக பிரசாதமும் தேகத்திற்குரிய உயிராக விங்கமுமாக விளங்குகின்றது. இவையிரண்டிற்கும் பிரிவு என்பதோ பேதம் என்பதோ கிடையாது. சீவான்னித்யஸ்தானம்

சிவலிங்கத் திருவருவம் விமானம், பலிபீடம், சிவாலயம் இவைகளிடத்தில் சிவன் எப்பொழுதும் சான்னிதியமாக விளங்குகின்றார். அவற்றை எப்பொழுதும் வணங்க வேண்டும்.

சீவழிவஸ்தானம்

சிவனுடைய ஜீவஸ்தானமாக சிவலிங்கத்தின் மூர்த்தியிலும், சிவனது முப்பத்து மூன்று பிரதிமைகளிலும் சிவபக்தர்களின் இருதயத்திலும், சக்தியின் திருவருவத்திலும், குலத்தின் மத்தியிலும் விருஷபத்தின் இரு கொம்புகளின் நடுவிலும், தாமரையின் நடுவிலும், சிகரத்தின் நுனியிலும், ஸ்தாபியில் கலசத்திலும், சிவாச்சார்யார்களின் கைகளிரண்டிலுமாக இவை விளங்குகின்றன என்பது ஆகமத்பிரமாணமாகும்.

தர்சனவெந்றி

சிவனை தர்சனம் செய்யும் வேளையில்: தேகத்தினை வஸ்திரத்தினால் மூடிக்கொண்டு எம்மனிதன் (சிவனை) என்ன வணங்குகின்றானே அவன் மூன்று ஐஞ்மங்களில் ஊமையாகனும்,

ஏழு பிறப்புக்களில் ஏழையாகவும் வாழ்வான் என்பது அம்சமான் ஆகமத்தின் வாக்காகும்.

இவ்வாறான கட்டுப்பாடுகளை மனதுள் இருத்தி திருக்கோவிலை சமீபித்தவுடன் கோபுரத்தினை சிவரூபமாகவே வணங்கி இருகைகளையும் சிரமேற்குவித்து சிவநாமஸ்மரணத்துடன் அதிகார நந்தியின் அனுமதியோடு உள்ளே செல்லல் வேண்டும். உள்ளே சென்றதும் பலிபீதத்திற்கு முன்னதாக (இப்பால்) நமஸ்காரம் செய்தல்வேண்டும்.

நமஸ்கார வகைகள்

நமஸ்காரத்துள் ஆண்கள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் எனப்படுகின்ற தலை, கையிரண்டு. செவியிரண்டு. மோவாய், புயங்களிரண்டு எனும் எட்டுறுப்புக்களும் நிலத்தில் தோயும்படி வணங்குதல் வேண்டும். பெண்கள் தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு எனும் ஐந்துறுப்புகளுடன் கூடிய பஞ்சாங்கங்களும் நிலத்தில் தோயும்படி வணங்குதல் வேண்டும். இதைவிட திரயாங்க நமஸ்காரம் என தலையில் இருகைகளையும் கூட்பி வணங்கலாம்.

இத்தகைய நமஸ்காரத்தை முன்று, ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது, பன்னிரண்டு முறைகள் என இயல்புக்கேற்ப வணங்க வேண்டும். ஒன்று, இரண்டு தடவைகள் வணங்கக்கூடாது என்பது சிவாகம விதியாகும். இத்தகைய வணக்கமாகிய நமஸ்காரத்தை மேற்கேயாயினும், தெற்கேயாயினும் கால் நீட்டி வணங்கவேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் கிழக்கு, வடக்கு ஆகியதிக்குகளிலும், சன்னிதானங்களிற்குமாக கால்களை நீட்டல் ஆகாது.

பிற்பகலில் குரிய கிரகணம் சங்கிராந்தி ஆகியனவரின் அவ்வேளையில் தரிசிக்கும்போது திரயங்க நமஸ்காரத்தையே செய்தல் வேண்டும்.

நமஸ்காரச்சீறப்பு

நமஸ்காரத்தின் சிறப்பினை அம்சமான் ஆகமம் விளக்கு கையில் ஒருதடியைப் போல பூமியில் விழுந்து அஷ்டாங்கமாக பூவைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவ்விதம் வணங்குகையில் எல்லாப்பாதகங்களும் நீங்குகின்றன. அத்தோடு அப்பாதங்கள் மேலெழுவதில்லை. அவ்விதம் வணங்குகையில் தேகத்தில் எவ்வளவு எண்ணிக்கையான மன்றுகள்கள் எண்ணத்தக்கணவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வருடங்கள் சிவலோகத்தில் புகழப்படுவான் எனக்கூறி ஏகாங்கமாக தலைபணிதல் எனும் நமஸ்காரமும் கூட்டப்படுகின்றது.

சிவனுக்கு முன்பாக பக்தியிடன் செய்யப்படும் நமஸ்காரத்தினால் அஸ்வமேத யாகத்திற்குரிய உத்தமமான பலனை பெறுகிறான். பக்தியில்லாது எவன் மடமைத்தனத்துடன் வணங்குகின்றானோ அவன் சிவநிந்தைக்கு ஆளாவான். நமஸ்காரமானது எல்லாப் பாபத்தையும் போக்குகின்றது. ஆகவே பக்தியோடு சிவலிங்கத்தை நமஸ்காரம் செய்தால் எல்லா விருப்பங்களையும் அம்மனிதன் பெறுகிறான். அத்தோடு சிவனோடு கூட மகிழ்வாக சிவலோகத்தில் வாழ்வான் என்பது நிச்சயம்.

சீவாலயபிரதக்ஷி ணம்

திருக்கோவிலில் வலம் வருதல் பிரதக்ஷிணம் எனப்படும். பிரதக்ஷிணம் எல்லாப்பாபத்தையும் போக்குவதும், எல்லாத்தானத்தின் பலனையும் அளிப்பதும், எல்லா ரோகத்தை நீக்குதலின் பொருட்டும் பிரதக்ஷிணத்தை செய்தல் வேண்டும். இதில் ப்ர-எல்லா பயத்தையும் அழிப்பது, த - மோகஷசித்தியைத் தருவது, கூடி - ரோகத்தைஅழிப்பது, ண - செல்வத்தைத் தருவது என இதன்பதப் பொருள் அம்சமான் ஆகமத்தில் கூறுப்படுகின்றது. பத்திற்கு பதமாக - அழியடியாக சென்று கொண்டு இருவகைகள் வணங்கிக் கொண்டும், உடல் சலனம் இல்லாமலும், வாயில் துநியடனும், இருதயத்தில் சிவதியானத்துடனுமாக நான்கு அங்கத்துடன் பிரதக்ஷிணம் செய்தல் வேண்டும். பிரதக்ஷிணத்தை நிறைமாதக் கர்ப்பினித்தாய் தலையில் எண்ணக்குடத்தைத்

தாங்கி எவ்விதம் மிகமேதுவாக நடப்பானோ அவ்விதம் எந்த உயிர்களுக்கும் தீங்கு ஏற்படாதவாறு பிரதக்ஷினத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறாக தாம் வழிபடும் ஆலயத்தில் பிரதக்ஷினம் வீதியில் நந்தி பலிபீடம் என்பவைகளைச் சேர்த்து பிரதக்ஷினம் வருதல் வேண்டும்.

பிரதக்ஷின பலன்

பிரதக்ஷின நமஸ்காரத்தில் பலன்களாக பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றன.

காலையில் வரும் வருதல் - நோய் நீக்கும்
பகலில் வலம் வருதல் - விருப்பத்தை அளிக்கும்
மாலையில் வலம் வருதல் - எல்லாப்பாபங்களையும் அகற்றும்
அர்த்தஜாமத்தில் வலம் வருதல் - மோகஷித்தியை உண்டாக்கும்.

இடைவிட எவன் குரியோதயம் முதல் குரிய அஸ்தமனம் வரை பிரதக்ஷினம் செய்கிறானோ அவன் எல்லா விருப்பங்களையும் பெற்றுக் கொள்கிறான். இரவு பகலாக எவன் பிரதக்ஷினம் செய்கின்றானோ அவன் அத்யந்த பலனைப் பெறுகிறான். அவ்விதமே உற்சவம், பலிகாலங்களில் செய்யப்படும் பிரதக்ஷினத்தின் ஒவ்வொரு பதமும் அஸ்வமேத யாகத்தின் பலனை அளிக்கும்.

பிரதக்ஷினத்தில் தீக்கூடிபெற்ற சிவாச்சாரியர்கள் கர்ப்பகிருகத் திலும், அரங்கள் அந்தர்மண்டலத்திலும், பிரதக்ஷினம் செய்தல் கூடாது. இயலாது போனால் ஒரு மடங்கு பலனும், மத்யநாரத்தில் செய்தல் மும்மடங்க பலனும், மர்யாவில் செய்தால் நான்கு மடங்கு பலனுனும், மஹாமர்யாவில் செய்தால் ஐந்து மடங்கு பலனும் கிராமத்தையே பிரதக்ஷினம் செய்தால் ஏழு மடங்கு பலனும் ஏற்படுமாம்.

பிரதக்ஷினத்தில் இருபத்தொரு எண்ணிக்கை உத்தமமாகும். ஒருவகை நமஸ்காரமானது பழைய புண்ணித்தையும் நீக்கும். எனவே நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம், லக்ஷம், கோடி என சித்தியின் பொருட்டு பிரதக்ஷினம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரதக்ஷின சங்கியை

சிவாலயத்தில் சிவனுக்கும் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும், பிரதக்ஷினம் செய்யத்தக்க எண்ணிக்கை ஸ்மருதி சங்கிரகத்தில் கூறப்பட்டனளது. அதன்படி

விநாயகருக்கு - ஒருமுறை

குரியனுக்கு - இருமுறை

சிவனுக்கு - மூன்றுமுறை

சக்திக்கு - நான்குமுறை

விழ்ஞாவுக்கு - ஏழுமுறை

என வலம் வருதல் வேண்டும். ஆனால் ஏனைய பரிவார தெய்வங்களுக்கு தனித்தனியாக பிரதக்ஷினம் செய்தல் கூடாது. சேர்த்தே பிரதக்ஷினம் செய்தல் வேண்டும். இதிலிருந்து சற்று வேறுபாட்டுடன் விமலாகமத்தில் மேற்கூறப்பட்டதற்கு மாறாக:

அம்பாள் - நான்கு முறை

விழ்ஞா - நான்கு முறை

அரசமரத்திற்கு - ஏழு முறை

என பிரதக்ஷினம் செய்தல் வேண்டும். பிரதக்ஷின அளவு கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாக பிரதணம் செய்து சிவசந்திரானத்தில் நமஸ்காரம் செய்து தூரவாரபாலகரின் அனுமதியோடு நந்தி தேவரின் அனுமதி பெற்று உட்சென்று வழிபட வேண்டும். தோப்புக்கரணம் இட்டு விநாயகரை வணங்கி சிவனை மனம்வாக்குக் காயங்களால் சிந்தித்து சிவநாமபாரா யனத்துடனும், சிவஸ்தோத்திர பாராயணங்களுடனும், பஞ்ச பூராணபாராயணங்களுடனும் வழிபட்டு சிவாச்சாரியருடாக தாம் இறைவனுக்காகக் கொண்டு வந்த பொருட்களை சிவனுக்கு சமர்ப்பித்து வழிபட்ட பின்னர் நடராஜர், தக்ஷினமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய

முர்த்திகளையும், சமயாச்சாரியர்கள் நால்வரையும் வணங்கி பின் பார்வதிதேவியின் சன்னிதானத்தையடைந்து வணங்கித் துதித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறாக வணங்கி வழிபட்ட பின்னர் விபூதியினைப் பெற்று அணிந்து வலமாக சன்டேகுவரரின் சன்னிதியை அடைந்து வணங்கி முழுமுறை தாளம் பண்ணி சிவதர்சன பலனை தந் தருஞும்படி பிரார்த்திக்க வேண்டும். அதன்பின் நந்திதேவரையடைந்து வணங்கித் துதித்து பலிப்பட்டதுக்கு இப்பால் முழுமுறை நமஸ்காரம் செய்து வடக்கு நோக்கியவாறு சிவனை நினைத்து தியானித்து பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்து அதன்பின் வீடு செல்ல வேண்டும்.

பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் நிகழ்த்தக்கூடாத காலம்

திருக்கோவிலில் கிரியை நடைபெறும் காலங்களில் சிறப்பாக அபிஷேகம், நைவேதயம், திரைச்சீலை இடப்பட்டிருக்கும் காலங்களில் பிரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம் என்பன செய்தலாகாது. ஏகாங்க அன்றில் தரியங்க நமஸ்காரம் செய்யலாம்.

சிவதுரிசனபலன்

சிவதுரிசனத்தினை காலையில் செய்தால் இரவில் செய்தபாபமும் மத்தியானம் செய்தால் பிறந்த நாள் முதல் செய்த பாபமும், மாலையில் செய்தால் ஏழ பிறவியில் செய்த பாபமும் போகும். இதனால் சைவசமயிகள் தினமும் காலம் தவறாது விதிப்படி சிவதுரிசனம் செய்வது சிறப்புடையதாகும்.

விசேட சிவதுரிசனகாலம்

சிவனை விசேடமாக சோமவாரம், அஷ்டமி, பிரதோஷம், பெளர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்தராயணம், தணாயனம், சித்திரை விசுசங்கிராந்தி, ஜப்பசி விசுசங்கிராந்தி, மாதப்பிறப்பு, குரிய சந்திர கிரகண காலங்கள் சிவராத்திரி ஆகிய புண்ணிய காலங்களில் சிவதர்சனம் செய்வதால் மிகமேலாகிய சிவடுண்ணியம் கிடைக்கும்.

சோமகுக்தப்பிரதக்ஷினம்

இத்தகைய புண்ணிய காலங்களுள் பிரதோஷ காலத்திற்கு என் சிறப்பான பிரதக்ஷின நமஸ்காரமுறை ஒன்றுள்ளது. அதனை சோமகுக்த பிரதக்ஷினம் என்பார்.

சிவாகமங்களில் பிரதோஷ பூஜாவிதி எனும் படலங்களில் பிரதோஷபூஜைக்கே எனச்சிறப்பான தன்மையோடு கூடிய பிரதக்ஷின விதி சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இவ்விதிப்படலத்தினை காரணம், காயிகம், சுப்ரபேதம் ஆகிய ஆகமங்களும் சிறப்பாக புராணங்களிலும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

இப்பிரதக்ஷினமானது பிரதோஷ காலங்களில் பிரதோஷ பூஜைக்கு முன்னதாகச் செய்யப்படுவதாகும். இப்பிரதக்ஷின விதியினை முறையே நோக்குவோம்.

“அதிகாரநந்தியின் அனுமதியோடு உள்ளே நுழைந்து முதலில் இடபதேவரைத் தரிசித்து அதிலிருந்து இடமாக சண்டேசவரரைத் தரிசித்து சென்ற வழியே திரும்பி இடபதேவரை வணங்கி பின் அங்கிருந்து வலமாகச் சென்று வடத்திசையேடுள்ள கோழுகை யைக் கடக்காது சக்தி வழிமாகிய கோழுகியை வழிபட்டு பின்னர் அங்வழியே இடமாகச் சென்று இடபதேவரைத் தரிசித்து அங்கிருந்து இடமாகச் சென்று சண்டேசவரரைத் தரிசித்து பின்னர் இடமாக வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து பின்னர் இரு கொம்புகளினுடாக சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கும் முறையானது சோமகுக்தப் பிரதக்ஷினம் எனப்படும். இதன் பின் சிவபூஜை, விருதூபாரூதத்ர்சனம் என்பவைகளைத் தரிசித்த பின்னர் ஆத்மபிரதக்ஷினம் பண் னுதல் வேண் கூடும். ஆலயங்களினுள் ஆத்மபிரதக்ஷினம் செய்யலாகாது என்பது பொதுவிதியாயினும் இது ஏற்படுமையதாம்.

சிவாலயங்களில் பிரதோஷகால சிவதர்சனத்தால் கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிளேசம், அபமிருத்யு, மரணவேதனை, பாபம் என்பவை நீங்கி முத்தி சித்திக்கும் என்பது விதியாகும்.

இச்சோம குக்தப்பிரதக்ஷினம் அனந்தகோடி பலன் தருவது என ஸ்வாயம்புவ ஆகமம் கூறுகின்றது. அதன்படி வலமாக வலம் வருதல் போகத்தையும், அபசவயமாக வருதல் முக்தியையும் இவ்விரண்டு பிரதக்ஷினத்தினாலும் சாந்தி முக்தி என்றும் பலனை அளிப்பதாகின்றது. ஜெந்து பிரகாரங்கள் உள்ள சிவாலயத்தில் எவ்வெவ் பிரகாரங்களில் நந்திதேவரும் பலிபிடமும் உண்டோ அங்கங்கெல்லாம் பிரதக்ஷினம் செய்தல் வேண்டும் என்றும் பின்னர் இரண்டாவது ஆவரணத்திலே துவாரபாலன்களை வழிபட்டு சிவபக்திமானானவன் சிவனைத் துதிக்க வேண்டும்.

சிவாலய வழிபாட்டிலே திருக்கோவில் சென்று சரியைத் தொண்டுகள் புரிதல் என்பது சிவபுண்ணியச் செயலாகின்றது. இதில் திருமெழுகுதல், பூக்கொய்தல், நந்தவனத்தை உருவாக்குதல், அலகிடுதல், தூபமிடுதல், முதலானவைகள் சிறப்பாகப் பேசப்படுவன.

சிவபெருமான் அன்பின் வடிவானவர். அதன் சிறப்பினாலேயே திருமந்திரம் “அன்பே சிவம்” என்று கூறுகிறது. சிவன் அடியார்கள் மீது அளவு கடந்த அன்பு காட்டுவெர். சிவபக்தியின் மேலீட்டனால் சிறந்த தன்மையுடைய ஸ்தானத்தைப் பெற்றவர்களுள் சண்டேசவர நாயனார் தனித்துவமுடையவர். அதேபோல் மார்க்கண்டேயர், கண்ணப்பர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சிவவழிபாட்டின் சிறப்பினால் சிவனடியார்களையே திருக்கோவிலில் பூஜிக்கத்தக்க சிறப்பு நோக்கற்பாலது. அத்தகைய சிறப்பினை காரணாகம் காமிகாகம் ஆகியன் சிவபக்த பிரதிஷ்டாவிதி படலம் மூலமாகக் கூறுகின்றன. சிவபக்தியின் மேலீட்டனால் சிவனடியார்களும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள் ஆகின்றனர்.

இவ்வாறாக திருக்கோவிலில் சிவனை வழிபாடு செய்து சிவாலயதரிசனம் செய்து இகபர சுகங்களைப் பெற்றுயிவோமாக.

சீவவிரதங்கள்

விரதங்கள் - அறிமுகம்

சீவாகமங்கள் திருக்கோவில் அமைப்பு, பிரதிஷ்டை, கிரியை முதலான அம்சங்களைக் கூறிந்திரும். சீவாகமங்கள் கூறும் ஒவ்வொராம்சங்களும் தெய்வீகவியல் வரலாறுகளைக் கூறுவன் வாக அமைவன் இதிகாஸபூராணங்களே என்பது பற்றி முன்பு கண்டோம். இதன்படி இதிகாஸபூராணங்கள் சைவவாழ்வு பற்றிய அம்சங்களை கிரியையின் பாற்கூறும் தன்மையில் வேள்வி, தவம், தீர்த்தம், தோத்திரம், தியானம், விரதம், பூசை எனும் ஏழு அம்சத்தன்மைகளை அவற்றின் தோற்றுவாய்த் தன்மைகளுடன் விரித்துரைக்கும் தன்மையில் கூறிநிற்கின்றன. அவ்வாறான கிரியைகளுள் ஒன்றாக அமைவதே ஆத்மார்த்த பூசையின் விரிவாயமைவதும் நியமங்களுடன் கூடியதுமான விரதம் ஆகும்.

விரதம் எனும் சொல் கட்டளை, ஆணை, விருப்பம், ஓழுக்கம், என்பல பொருட்படும். கருத்துநிலையில் வளர்ச்சி பெற்ற விரதம் தனிவழிபாடாகவே விளங்கியது. தூய்மையான சூழ்நிலையில் பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கடைப்பிடிக்கப்படுவது விரதம்.

மனதிற் கொண்ட சங்கற்பத்தின் தொடர்ச்சியாக நிகழ்வது விரதம். இதில் உணவு முதலிய இந்திரிய நுகர்ச்சிகளைத் தற்பது முக்கியமான அம்சமாகும். மனதைச் செம்மைப்படுத்தி யவர்களே விரதத்தை கடைப்பிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். மனத்துணிவும் உறுதியும் கொண்டவருக்கே விரத நியமங்கள் ஏற்படுத்தியது. விரதத்தின்போது உடல், உளம், உணர்வு என்பன கட்டுப்படுகின்றன.

விரதக்கிரியை

விரதம் என்பதை அனுஷ்டிப்பதும் ஒரு தனிக்கிரியையேயாம். விரதங்கள் பல. இதிகாஸபூராணங்கள் கூறும் தபத்தின் ஒருவகைத்

தன்மையின் இலகுவான் வடிவமாகவே விரதம் எனலாம். தவம் செய்பவனைப் போல விரதமனுஷ்டிப்பவனுக்கும் நியமங்கள் கடைப்பிடிக்கத்தக்கன. தவத்திற்கு கடும் நிபந்தனைகளினை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளும் நிலையி னின்று விரதம் பூணுபவர்கள் உரிய காலத்தில் மட்டுமே அத்தகைய நிபந்தனைகளை பின்பற்றுவர். சாதாரண நிலையிலுள்ள மக்கள் உடல் உள உறுதிகள் குறைந்தவர்களாயினும் விரதத்தை கலபமாகக் கடைப்பிடிக்கலாம்.

விரதம் வீட்டில் நிகழும் கிரியை. விரதம் அனுஷ்டிப்பவன் ஊன், உறுக்கங்களினைத் துறந்து அனுஷ்டிப்பார். தாம் குறித்து இருக்கும் விரதத்திற்குரிய கால வரன்முறைகளை சிறப்பாக பூராணங்கள் வலியுறுத்திக்கூற அவற்றைத் பஞ்சாங்கங்கள் எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

விரதம் பற்றி பேராசிரியர் கா.கைலாசநாதக்குருக்கள் தமது நூலான சைவத்திற்கோவிற்கிரியை நெறியில் தரும் விரிவான தன்மையை நோக்குவோம்.

“பூராணங்கள் விரதங்களைப் பற்றி விரிவாகக்கூறுமிடங்களில் விரதங்களில் மேற்கொள்ள வேண்டிய நியமங்கள், வழிபாடு வேண்டிய முறைகள், விரதங்களின் வரலாறு, விரதங்களின் பெருமை முதலியனவற்றைக் கூறுவது மட்டுமல்லாமல் விரதங்களின் நோக்கத்தினையும், அவற்றின் பெறுபேறுகளையும் விளக்கிச் செல்லக் காண்கின்றோம். பூராணம் கூறும் இவ்விபரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரதங்களை மேலும் விளக்க எழுந்த நூல்கள் பல. இவற்றுள், ஹோமாத்ரி இயற்றிய சதுரவர்க்கய சிந்தாமணி எனும் நூலும்; விசவநாதர் எழுதிய விரத சூடாமணி என்னும் நூலும் பிரசித்தி வாய்ந்தவை. இவ்விரு நூல்களிலும், பூராணங்களிலிருந்து பல பகுதிகள் மேற்கோள் களாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. பெண்களும் விரதங்கள் மேற்கொள்ளலாம் என இந்நூல்கள் கூறுகின்றன. சில விரதங்கள் பெண்கள் மட்டும் மேற்கொள்ள வேண்டியவை.

வருணாச்சிரம தர்மங்களுக்கு ஏற்ப ஒழுகுதல், அகந்தாய்மை, அழுக்காறோழித்தல், சத்தியம், உயிர்கள் மேலன்பு ஆகியவற்றை விரதம் மேற்கொள்பவன் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். நம்பிக்கை கொள்ளல், பாவச் செயல்களில் வெறுப்பு, படாடோபம் ஆகிய இரண்டினையும் ஒழித்தல் விரதங்கள் கொள்பவனுக்கு இன்றியமையாத நிலைக்களானாய் விளங்குவன உறுதியான பக்தியும், சிரத்தையுமாம். பொறுமை உண்மை, கொடை, தூய்மை, புலன்டக்கம், உயிர்வதை செய்யாமை, அவாவின்மை முதலியன இவனுக்கு இன்றியமையாதன. பூசை, எரிஓம்பல், ஜூபம், ஹோமம் முதலியனவும் விரதங்களில் இடம்பெறுவன். உடற் கட்டுப்பாடு, உடலுக்குச் சுகம் தரும் இன்பங்கள் யாவற்றையுந் துறத்தல் முதலியன விரதங்களுக்குத் தக்கவாறு வெவ்வேறுளவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

விரதங்களில் உபவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையும் நேரிடும். உபவாசம் உணர்த்தும் கருத்து பொருளாழம் நிறைந்தது. உபவாசம் கடைப்பிடிப்பவர் சிறுதளவேனும் உணவு உட்கொள்ளார். வழிபடுந் தெய்வத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டு மிக அண்மையில் இருந்து வழிபடுவதனால் இது உபவாசம் எனப்படலாயிற்று. உபவாசம் நிலையில் இருப்பவன் தெய்வத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில் சதா ஈடுபட்டுத் தெய்வத்தை நெருங்கித் தொடர்பு கொண்டவேளை ஊன் உறுக்கம் முதலியவற்றின் நினைவை அறவே இழந்து விடுவான். இவ்வேளைகளில் இவை இரண்டும் தேவைப்படா, இவ்வடிப்படைக் கருத்தையிழந்து உண்ணாதிருத்தல் என்னுஞ் சொல் மக்களிடைப் பெரிதும் காலப்போக்கில் ஊன் துறத்தல் என்னும் கருத்தையுடைய சொல்லாக ஆகிவிடுகின்றது.

பல்துலக்குதல், அடிக்கடி நீர் பருகுதல், தாம்புலந்தரித்தல், பகலில் நித்திரை கொள்ளல், இல்வாழ்கை இன்பத் துய்த்தல் முதலியன எல்லா விரதங்களிலும் கட்டாயமாகத் தடுக்கப்பட்ட செயல்களாம். குருவின் அநுமதியின் பேரில் சில கட்டுப்பாடுகள்

தளர்த்தப்படலாம். விரதம் கடைப்பிடிக்கும் வேளை விதிகளை மீறுவோர்க்குப் பிராயச்சித்த வடிவமான கடுந்தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நித்திய கடமைகளைத் தவறாது முடித்த பின்னரே விரத தினங்களில் விரத நியமங்களைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். விரதங்கள் பெரும்பாலும் அவரவர்கள் கடைப் பிடிக்க வேண்டியனவாயினும் தவரிக்க முடியாத சில சந்தர்ப்பங்களில் வேற்றாருவரை நியமித்து அவரைத் தமக்காகக் கடைப்பிடிக்கச் செய்யலாம். பெண்கள், கருவற்றிருக்கும் வேளைகளிலும் பிரசவம் நிகழ்ந்த சில தினங்களிலும், நோயற்ற வேளைகளிலும் தூய்மையற்ற வேளைகளிலும் வேறு யாரையேனும் தமக்காக விரதங்கடைப்பிடிக்கும்படி நியமிக்கலாம். விரதகாலங்களில் செய்ய வேண்டிய வழிபாட்டினை மட்டும் ஏனையோர் இவ் விவேளைகளில் நிறைவேற்றற்றகுரியவர். இவ்வாறு நியமிப்பவர் தான் ஏனைய கட்டுப்பாடுகளை தாம் மேற்கொண்டு விரத நாட்களை அமைதியாகக் கழிக்க கடப்பாடுடையவர்களாவர்.

விரதங்களுக்கு இன்றியமையாதது அவி, இது சம்ஸ்கிருதத்தில் ஹவில் எனப்படும். இங்கு அவி அக்கினியிற் சொரிவதற்காக ஏற்பட்டதன்று. விரதகாலத்தில் அமைக்கப்பட்ட திருவருவத்திலோ, பிரதிமையிலோ... ஆவாகிக்கப்பட்ட தெய்வத்திற்கு நிவேதனம் செய்யவே அவ் அவி உரியது. விரதத்திற்கு வேண்டிய அவியை எவ்வாறு சமைத்தல் வேண்டும் என்பதனையும், இங்கு கொள்ளப்படத்தக்க தானியங்கள், சரங்குகள், காய்கறிகள் இன்னவை என்பதனையும் விரதவிளக்கங் கூறும் நூல்கள் வரிசையாகத் தருகின்றன. இவ்வணவு, பொரித்தல், தாழித்தஞ்செய்தல் முதலிய அம்சங்களைக் கொண்டு விரிவான முறையில் சமைக்கப்படாது சாதாரணமாகவே ஆக்கப்படல் வேண்டும் என்பது விதி. சிறு பகுதியையே விரதங் கடைப் பிடிப்போர் ஈற்றில் உண்ணுவார். விரதங்களுட் பெரும்பாலானவை சைவ விரதங்களும் வைவத்தினால் விரதங்களுமே. விநாயகருடன் தொடர்பு கொண்ட விரதங்கள் மிகச் சில. எனினும், விரதங்கள்

எனத்துமே விநாயக வழிபாட்டைத் தொடக்கமாக உடையன. அக்கினி புராணம், விநாயக விரதத்தை விதந்து கூறுகின்றது. பவிஷ்ய புராணம், சதுர்த்தி விரதத்தை விளக்குகின்றது. கணேச புராணம் சதுர்த்தி விரதத்தையும், விசேஷமாகச் சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது. கந்தனுடன் தொடர் புள்ள விரதம் கந்தசஷ்டி விரதம். உமையைக் குறித்துக் கடைப்பிடிக்கப்படுவது நவராத்திரி, மகாநவமி ஆகிய விரதங்களாகும். சிவபெருமானுக்கு உரிய விரதங்களுள் மகாசிவராத்திரி தலைசிறந்தது. இரு வாரங்களுக்கொரு முறை வரும் பிரதோஷ விரதமும் முக்கியமான விரதமே. சோமவார விரதம், சதுர்த்தசி விரதம், பாசுபத விரதம் ஆகியனவும் சைவ விரதங்கள், உமாமகேஸ்வர விரதம், கேதாரகெளரி விரதம் சிவனையும் உமையையுங் குறித்துக் கொள்ளப்படுவன.

இற்றைநாளில் விரதங் கடைப்பிடிப்போர் இதுகாறும் கூறியவாறு உருவமைத்து விரிவாக வழிபட வசதியற்றவர் களானமையால், உரிய நியமநிஷ்டைகளை மட்டும் வீட்டில் கடைப்பிடித்துத் தம்விரதத்தை முடித்துக்கொள்வார். தாம் வீட்டில் நிகழ்த்த வேண்டிய பூசையினைத் தேவாலயங்களுக்குச் சென்று, அங்கு நிகழக்கண்டு துரிசித்துப் பின்னரே வீடு திரும்பி விரதங்களுக்கு உரிய உணவை மேற்கொள்வார். திருக்கோவில்களுக்கும் விரதங்களுக்கும் இவ்வாறு தொடர்பு தோன்றலாயிற்று. இதன் விளைவாகவே, கோவில்களில் திருவிழாக் காலங்களில் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் முதலிய விசேட நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டியும் மக்கள் விரதம் மேற்கொள்ளும் வழக்கந் தோன்றி நிலை பெறலாயிற்று எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றமையை நோக்குவது சாலப்பொருத்த மானதாகும்.

விரதங்கள் காமியம், நிஷ்காமியம் எனும் இரு திறத்தன குறிக்கோளை மனதுள் இருந்தி அதனை அவாவிச் செய்வது காமிய விரதம். இறைவனின் திருவருளையே என்னி பலனை எதிர்பார்க்காது பலன்கருதாது மேற்கொள்ளும் விரதம் நிஷ்காமிய

விரதம் ஆகும். எனினும் விரதத்தினாடாக இம்மையில் கூகமும் மறுமையில் முக்தியும் கிடைக்கப்பெறும் என்பதனை புராணங்கள் தெளிவாகக்கூறுகின்றன.

சிவராத்திரி விரதம்

சிவராத்திரி சிவவிரதங்களுள் சிறப்புடையவிரதம். இச்சிவராத்திரி விரதம் ஜந்து வகைப்படும். அவையாவன நித்திய சிவராத்திரி, பக்ஷிவராத்திரி, மாதசிவராத்திரி, யோகசிவராத்திரி, மகாசிவராத்திரி என்பனவாம்.

நித்திய சிவராத்திரி என்பது ஒரு வருடத்தில் வரும் இருபத்திநான்கு சதுர்த்தசித்திதிகளிலும் சிவபூசை செய்வதாகும். பக்ஷி சிவராத்திரி என்பது தைமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷி. பிரதமை முதல் பதின்மூன்று நாட்கள் சிவபூசை செய்வது. மாதசிவராத்திரி என்பது கிருஷ்ணபக்ஷி சதுர்த்தசித்திதி பன்னிரெண்டிலும் சிவபூசை செய்வது. யோக சிவராத்திரி என்பது திங்கட்கிழமை சூரியோதயம் முதல் 10 நாழிகைகள் சதுர்த்தசித்தி இணைந்து வந்தால் அன்று சிவபூசை செய்வது யோக சிவராத்திரி ஆகும். மகாசிவராத்திரி மாசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷி சதுர்த்தசித்தியில் செய்யப்படும். சிவபூஜை மகாசிவராத்திரி என்பது. இச்சிவராத்திரியை பிரம்ம சொருபம், மகாதபச, பிரகாசம், யசங், சகலபுவனம், சத்தியம் என்பல்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுவர்.

மஹா சிவராத்திரி

புராணங்கள் சிவராத்திரி விரதபூஜைகளினைக் கூறுவதோடு அதன் சிறப்புக்கள், தோற்றுவாய் என்பனவற்றையும் தெளிவுடைக்கூறுகின்றன. அதன்படி ஸ்காந்த, லிங்க புராணங்கள் கூறுகின்றன. அதேபோன்று தமிழ்மொழியில் எழுந்த புராணங்களும் ஸ்தலபுராணங்களும் கூட சிவராத்திரி விரத மான்மியத்தைக் கூறிற்றுகின்றன. அவைபற்றிக் கூறின் மிகவிரிந்து செல்லும் தன்மையதாக அமையும்.

சிவாகமங்களில் சிவராத்திரி பூஜைகிரமம்

யாமங்கள்	முதல் யாமம் (6-9 மணி)	இரண்டாம் யாமம் (9-12 மணி)	மூன்றாம் யாமம் (12-3மணி)	நான்காம் யாமம் (3மணி)
அபிஷேகல் நபன கலசங்களின் எண்ணிக்கை	108 கலசங்கள்	49 கலசங்கள்	25 கலசங்கள்	9 கலசங்கள்
விசேஷ அபிஷேகத் திருவியம்	யஞ்சகவ்யம்	யஞ்சாமிரதம்	தேன் அல்லது பலோதகம்	கறுப்பஞ்சாரு அல்லது சந்தனம்
சாந்தும் வாசனைத் திருவியம்	சந்தனக் குழம்பு	யச்சக்கர்ப்புக் கண்ணம்	புனுகு சந்தனம்	குங்குமம், பன்றி

சிவராத்திரி பூஜையினை சிவாகமங்களுள் காரணம், காமிகம், ஆகியன மாஸபூஜாவிதிகளின் நடுவே கூறுகின்றன. பொதுவாக சிவார்சனாவிதிகளில் சிவாகமங்கள் சிவபூஜையின் மகிமையினைக் கூறிந்திருகின்றன. இதன்படி காரணகமம் கூறும் சிவராத்திரி பூஜாவிதியின் விடயத்தினை போராசிரியர் கா.கைலாசநாதக் குருக்கள் குறிப்பிடுகையில்:

மாசிமாதத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி நாள் சிவராத்திரி தினமாகும். இத்தினம் உபவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டிய திருநாள். இத்தினத்தில் நித்திரை விழித்தல் மிகவும் அவசியம். இதை ஆகமங்கள் வற்புறுத்திச் கூறுகின்றன. நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து இவ்விரதத்தினை உரியவாறு மேற்கொள்வதனால் விரும்பியவற்றைப்பெறுதல், மேற்கொள்ளுங் காரியங்களில் சித்தி,

அழுயன், செல்வம், புகழ், வீடுபேறு முதலிய இம்மைப் பேறுகளும், மறுபேறுகளும் கிட்டுமென்பது ஆகமவாக்கு. விரதம் மேற்கொண்ட வர்கள் நித்திரை கொள்வரேல் அவர்க்கு எவ்வகைப் பலனும் கிட்டாது. நித்திரை விழிப்பவர்க்கே பலன் உண்டு. சிவராத்திரி தினத்தன்று இரவில் நான்கு யாமங்களிலும் பூசைகள் நிகழ்வன. ஒவ்வொரு யாமத்திலும் பூசை அமையும் முறையினை ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அதனை அட்டவணை விளக்குகின்றது.

சதஸ்நபனம் இரண்டாம் யாமத்தில் நாற்பத்தொன்பது கலசங்கள் வைத்து நிகழ்த்தும் ஸ்நபனம், மூன்றாம் யாமத்தில் இருபத்தெந்தந்து கலசங்களாலும், நான்காம் யாமத்தில் பதினாறு கலசங்களாலும் ஸ்நபனம் நிகழ்த்துதலும் காரணாகமத்தில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. முதல் யாமத்திற்கு வில்வமும், இரண்டாம் யாமத்திற்குத் தாமரையும், மூன்றாம் யாமத்திற்கு ஜாதி புத்பமும், நான்காம் யாமத்திற்கு நந்தியாவர்த்த மலரும் அருச்சித்தலின் பொருட்டு விசேஷமாக உரியவை. பஞ்சவில்வங்களால் அருச்சித்தல் மிக விசேஷம். பயற்றனம், பாயசான்னம், என்னனனம், சுத்தான்னம் ஆகியன நாலு யமாங்களுக்குமுரிய விசேஷ நெவேத்தியப் பொருள்கள். இவை தனித்தனியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சுத்தான்னம் நான்கு காலங்களுக்கும் உரியது. சிவராத்திரி பூசை விளக்கந் தரும் காரணாகமம் ஜந்து முகங்களுக்கும் அன்னவகைகள் இன்னவை எனத் தனித்தனி கூறுகின்றது. பயற்றனம், பாயசான்னம், என்னனம், சர்க்கரையன்னம், சுத்தான்னம் என்பவை ஈசானம் முதலிய ஜந்து திருமுகங்களுக்கும் உரிய அன்னங்கள். இதிலிருந்து நான்கு யாமம் பூசைகளிலும் பஞ்சமுகார்ச்சனை, அராதனை முதலியன் நிகழவேண்டுவது குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகின்றது. எல்லா யாமங்களிலும் இவ்வாறு நிகழ்த்தமுடியாத இடத்திலும் நான்காம் யாமான இலிங்கோற்ப காலத்தில் பஞ்சமுகபூசை, அருச்சனை முதலிய வற்றை நிகழ்த்துதல் அவசியமாகும்.

യാമന്സ്കൾ	മുതൽ യാമർ (6-9 മൺസി)	കൂറങ്ടാമ് യാമർ (9-12 മൺസി)	മുൻന്റാമ് യാമർ (12-3മൺസി)	നാൻകാമ് യാമർ (3-മൺസി)
വൻ്തിരമ്	ചീബിപ്പുപ് ട്രക്കു	മന്ത്രകൾ ട്രക്കു	വെങ്ങ് ട്രക്കു	നീംപ്പിട്ടു
അക്ഷത	പശ്ചാറി	വാർ കോതുമൈ	കോതുമൈ	അരി, ഉമുംതു പയറു, തിന്നു മുടലിഡി ഏരു വകൈത് താനിയാൻകൾ
പത്രപുഠ്യമ്	താമരാ അലറി വില്ലവമ് കുണാഴി	താമരാ വില്ലവകുന്നുംതു കുണാഴി	സണ്പകമ്, വില്ലവമ് ഇളക്കി, അപ്പകു മള്ലിക്കു മുട്ടക്കുരുവു ഇംഗ്ലീഷ്യമ്	നീംബോർപ്പാലമ് കരുനിനാഴ്ചി നുന്തിയാ വാട്ടത്തം മാറ്റുമ് ചക്കലിത നുപ്പമണ മശ്രകൾ
കൂദവേദ്ധത്തിയമ്	പയറ്റ്രമ് ചാതമ് അല്ലതു കുത്ത അന്നാമുമ് കരി വകൈ കള്ളുമ്, വില്ല വമ്പയുമ്	പാധചുമ് അല്ലതു ലട്ടു മുതലിഡി ട്രക്കണാൻകൾ പണാപ്പയുമ്	എൻഞുക് ചാതമ് അല്ലതു മാവില് ചെപ്പത നെയ്മ് പാക്കാരാൻകൾ മാകുണാമ്പയുമ്	കുത്ത അൻഞാമ് അല്ലതു കോതു മൈപ് പലകാ രം എല്ലാം പ്രവകൈകൾ

பிரதோஷ விரதம்

சிவாகமங்கள் பிரதோஷ பூஜையின் சிறப்பை விளக்க இதிகாசபூராணங்கள் பிதோஷவிரத மகிமையினைக் கூறுகின்றன. அதன்படி விரதகால நியமங்கள் பற்றி முன்னர் நோக்கினோம்.

பிரதோஷம் என்பது நமது அறியாமையைப் போக்கி நமக்கு மேன்மையைத் தருவது என்று பொருள். பிரதோஷகாலம் என்பது சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் $3\frac{3}{4}$ அஸ்தமனத்தின் பின் $3\frac{3}{4}$ நாளிகை வரையாக உள்ள காலமே பிரதோஷ காலம் ஆகும். இறைவன் பாந்கடலில் எழுந்த ஆலகால விஷத்தை பருகிய வேளையே பிரதோஷ வேளை என பூராணங்கள் கூறுகின்றன.

சுக்கில கிருஷ்ண பசங்களில் திரயோதசித்தியில் அனுஷ்டிக்கப்படும் விரதமே இதுவாகும். இப் பிரதோஷ காலத்தில் எம் நன்றியுணர்ச்சி தோன்ற இறைவனைப் பூஜிப்பதே என சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.

பிரதோஷ காலத்து பிரசங்கின விதி பற்றி முன்னர் நோக்கினோம். பிரதோஷ காலத்தில் அபிஷேகம், சிவபூஜை, வென் பட்டு அலங்காரம், அஷ்டபுஷ்ப சமர்ப்பணம், வில்வார்ச்சனை, நெநவேத்யம், சோட்சோபகார பூஜை, நிருத்தகை உபசாரம், விருஷ்பாருடத்தர்சனம் என்பன விரதத்தின் போது பக்தர்கள் சிவாலயத்தில் காணவேண்டிய தர்சனங்களாம்.

இவ் வாறான பிரதோஷ காலத்தின் சோமகுக்த பிரதசங்கினத்தில் நந்திகளின் கொம்புகளுக்கிடையே சந்தியா தாண்டவத்தினை தரிசனம் செய்வது முழுப்பலனையும் அளிப்பது என்பது பூராணங்களின் நம்பிக்கை. பூராணங்களுள் பவிஷ்டோத்தர

புராணத்தில் பிரதோஷ - திரயோதச் யூஜை விரதச் சிறப்புக்கள் விதந்து கூறப்படுவதனை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

சோமவார விரதம்

சிவவிரதங்களுள் முக்கியமான அங்கமாக அமைவது சிவபூஜையேயாம். சோமவார விரதம் என்பது கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் விரதமனுஷ்டித்து மாலையில் சிவபூஜை செய்வது விசேடமாகும்.

சிவபூஜை விதிமுறைகளினை சிவாகமங்கள் அனைத்திலும் சிவர்ச்சனாவிதி, நித்யார்ச்சனாவிதி, அர்ச்சனாவிதி எனும் படலங்களில் காணலாம். சிவபூஜையின் விரிவு மிகவும் பரந்தது. அப்பூஜையினை சக்திகீர்த்திப் பழங்கு செய்து அனுஷ்டிப்பதும், இயலாதவிடத்து சிவாலயத்தில் பூஜைகளைப் பார்த்து விருஷ்ட பாருட தரிசனம் காண்பதும் இப்பூஜையின் பயனாம்.

சோமவார விரதத்தினை ஸ்காந்த மகாபுராணம், விரிவுபடக் கூறுகின்றது. இவ் விரதத்தினை அனுஷ்டித்து சிவன்றுள் பெறுவதே பூஜையின் இலட்சியமும் விரதத்தின் இலக்குமாகும்.

சதுர்தசி விரதம்

இவ்விரதம் கைமாதத்து சதுர்தசித்திதியில் அனுஷ்டிக்கப் படுவதாகும். இவ்விரதத்தினையே பாகபத விரதம் என்றும் அழைப்பர். அவ்விரத நாளில் மாலையில் சிவபூஜையும் சிவாலய தரிசனமும் இகபர சுகங்களை அளிக்கவல்லது.

உமாமகேஸ்வர விரதம்

இவ்விரதம் கார்த்திகை மாதத்து பெளர்ணமியில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதாகும். இதனையே உமாமகேஸ்வர விரதம் *

என்பர். சிவனுக்குச் சிறப்பாக பெளர்ன்மி பூஜை விதியினை காரணாகமம் கூறிந்திருக்கின்றது. அத்தினத்தன்றே கிருத்திகாதீப பூஜையும் இணைவது மரபு. அத்தினத்தில் பின்பற்ற வேண்டிய கிருத்திகாதீப பூஜை விதிகளையும் சிவாகமங்கள் சிறப்புற கூறிந்திருக்கின்றன. இவ்விரத்தினை அனுஷ்டிப்பதன் ஊடாக புத்தி முக்திகளை சிவனருளால் அடைவர் என்பது சிவாகமங்களீ் தரும் நம்பிக்கை வாக்கியங்களாகும்.

கேதாரகெளரி விரதம்

இவ்விரதத்தினை கேதாரேஸ்வர விரதம் என்றும் அழைப்பர். இவ்விரதம் தோன்றிய காரணத்தில் சிவனிடம் சக்தி தனது சக்தித்துவத்தை அடைவதற்காக அனுஷ்டித்த விரதம் என்றே பலிச்சோத்தர புராணம் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது. இவ்விரதமானது புரட்டாதி மாதத்து சக்கிலப்பகு தசமி முதல் ஜப்பசி மாதத்து அமாவாசை வரையாக இருபத்தொரு நாட்கள் அனுஷ்டிப்பது ஆகும்.

முன்னர் நோக்கிய விரத நியமனங்களின்படி சிவபூஜையும் நிகழ்த்தி 21 இழைகளும், முடிச்சுக்களும் கொண்ட நூலினை அணிவது மரபாக உள்ளது. இவ்விரதத்தினை அனுஷ்டிப்பதனால் சிவன் மகிழ்வடைவார் என்பது புராணங்களின் கூற்றாகும்.

முடிவுரை

இவ்வாறாக சிவவிரதங்களின் அனைத்தும் சிவபூஜையினை இலக்காகக் கொண்டனவே. தினமும் சிவபூஜையும் விரதமும் அனுஷ்டிப்பவர்கள் அவ்வாறான தினங்களின் சிவபூஜையால் அதிகபலன் பெறுவர். ஆத்மார்த்த பூஜையின் விரிவாக அமையும் விரத பூஜைகளைப் பின்பற்றி இச் சரீரத்தைப் பெற்ற பயணாகிய முக்தியின்பத்தைப் பெறுவோமாக.

சிவாகமங்கள் சிவாலயங்கள், திருவுருவச் சிறப்பு சிறப்புக்கள், என்பவற்றின் அடித்தளத்தில் நிறைவான சிவாலயத்திலே சிவனை

தர்சனம் செய்யும் வழிமுறைகள், பிரதசஷ்ண நமஸ்காரச் சிறப்புக்கள் என்பவற்றினையும் சிவாகமங்கள் கூறும் பூஜா விதிகளுக்குரிய பலனை அடைவதற்கு இதிகாச புராணங்கள் கூறும் விரத நியமங்களை அனுஷ்டித்து பலன்களைப் பெறுவது என்பன பற்றி இதுவரை நோக்கினோம். ஆழமான கருத்துச் செறிவுகளையும், உயர்ந்த தத்துவார்த்தங்களையும், சிவசிந்தனையுடன் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகளையும் கற்று அதன்படி வாழ்க்கையை அமைத்து சிவனின் திருவருட கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரராகி இகவாழ்வில் சுக்தத்தினையும் பரவாழ்வில் சிவலோகத்தில் சிவனுடன் மகிழ்வாக வாழும் பிறவிப்பயனையும் அடைய சிவப்பரம் பொருளை அனுதினமும் பிரார்த்திப்போமாக!

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உ_லகமெல்லாம்”

உசாத்துணை நூல்கள்

முறைநூல்கள்

1. காரணாகமம் : (பூர்வபாகம்) 1ம் பாகம், மயிலை அழகப்பமுதலியார் (பதி.) சிவஞானபோத யந்திரசாலை, சிந்தார்ப்பேட்டை, சென்னை (1921)
2. : (உத்தரபாகம்) 2ம் பாகம், மயிலை அழகப்பமுதலியார் (பதி.) சிவஞான போத யந்திரசாலை, சிந்தார்ப்பேட்டை, சென்னை. (1927)
3. காமிகாகமம் : (பூர்வபாகம்) ஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி.) தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை. (1978).
4. : (உத்தரபாகம்) ஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி), தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை 1988.
5. கப்ரபேதாகமம்: மயிலை அழகப்ப முதலியார் (பதி.) சிவஞானபோத யந்திரசாலை, சிந்தாரிப் பேட்டை, சென்னை. 1907
6. மகுடாகமம் : (பூர்வபாகம்) சிக்வாமிநாத சிவாச்சாரியார் (பதி) தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை. 1977
7. உபயவேதாந்தி ஸ்ரீ. K. சீதாராமகிருஷ்ண சோமயாஜி (பதி.) வில்வநாதரின் சீதாந்தசேகரம் ஸ்ரீ மனோன்மணி க்ரந்தமாலை, மைசூர். 1971.

8. சகலாகம் சார்சுங்கிரகம் : சுவாமி நாதசிவாச்சாரியர் (பதி.)
தென்னிந்திய அரச்சகர் சங்கம், சென்னை.
1974

9. விரத சூடாமணி : மா. நாராயண சாஸ்திரி (பதி.) சாரதாவிலாச
முத்திராசாஷ்வரசாலை கும்பகோணம். 1911.

10. நித்தியுஜாலகாநா சங்கிரகம் : S. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியர்
(தொகுப்பு) தருமபுரம் ஆதீனம், 1951.

ஏனைய நூல்கள்

01. கைலாசநாதர்க் குருக்கள்.கா : சௌவத்திருக் கோவை விஜய
நெறி, இந்து கலாபிவிருத்திச் சங்கம்,
கொழும்பு, 1961
02. : கிந்துப்பண்பாடு- சில கிந்துக்கைகள்,
பேராசிரியர் பிரம் மஹீ கா.
கைலாச நாதக் குருக் கள்
ஞாபகார்த்தசபை, சிவன்கோவில்,
நல்லூர், 2002
03. ஆறுமுகநாவலர் நல்லூர் ஸ்ரீலஹீ : நித்திய கருமவீதி வெளி,
சரசாலை. இந்துமன்றம்
04. : சீவாலயத்ரிசன வதி - உரைநடை
நூல், வைசபரிபாலன சபை.
யாழ்ப்பாணம், 1999.

05. குமாரசாமிக்குருக்கள் சிவஸ்ரீ.ச. : சீவபூசை விளக்கம், கலாநிதி யந்திரசாலை, பருத்தித்துறை, 1927

06. கணபதி எல்தபதி வை. : சீற்பக் செந்தால், தொழில்நுட்ப கல்வி இயக்கம், சென்னை, 1978.

07. நித்திய கருமலை : க.குருமுர்த்தி சிவாச்சாரியர் (பதி.) ஸ்ரீ.கணேச அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

08. நாராயணகவாமி.தி.எஸ் : சீவாலயத் திருமேனிகள், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1999.

09. SIVA TEMPLES AND TEMPLE RITUALS

Ed. S.S.JANAKI The Kuppusuvami
Sastri Research Institute, Madras,
1988

10. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் பேராசிரியர் கலாநிதி

ப. சீவாகமங்களில் திருக்கோவில்
(அமைவிட விளக்கம்) ஷஷ்டியப்த
பூர்த்தி வெளியீடு, இணுவில்,
18.09.2002.

